

فدراسیون سوارکاری جمهوری اسلامی ایران
Equestrian Federation of I.R.IRAN

آئین نامه درساژ

ویرایش چهارم: بهار ۱۴۰۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست

صفحه	عنوان
۵	فصل اول - سرآغاز و هدف
۶	مقدمه
۶	هدف اصلی فدراسیون جهانی سوارکاری در مسابقات درساژ (حفظ سلامتی و آسایش اسب)
۸	فصل دوم - آزمون ها و مانژهای درساژ
۹	سطوح و آزمون های درساژ در ایران
۹	تصویر مانژ استاندارد درساژ
۱۰	فصل سوم - زین و افسارها و ابزار مجاز برای اسب و لباس و تجهیزات سوارکار
۱۱	زین، افسار و ابزار مجاز برای اسب
۱۲	آبخوری های مجاز با تصاویر
۱۵	انواع پوزه بندها و کله گیرهای مجاز
۱۷	لباس و تجهیزات سوارکار
۱۸	فصل چهارم - قوانین مسابقات درساژ
۱۹	رویدادهای ملی (جامهای ملی، مسابقات بین استانی و قهرمانی کشور)
۱۹	جدول حداقل سن اسب و سوار برای شرکت در سطوح مختلف
۱۹	رده بندی سنی سوارکاران
۲۰	چگونگی رده بندی اسب و سوارکار
۲۰	تعداد مجاز اسب برای هر سوارکار
۲۱	عضویت
۲۱	شناسنامه ورزشی
۲۱	تقویم ورزشی
۲۱	ثبت نام مسابقات و رویدادها
۲۱	شرایط شرکت در مسابقه قهرمانی استان و کشور
۲۲	برنامه مسابقات
۲۲	قرعه کشی ترتیب ورود سوارکاران
۲۳	میدان اصلی و تمرین درساژ
۲۴	نحوه اجرای آزمون ها
۲۵	جداول جرایم مربوط به خطاها
۲۶	زمان
۲۶	امتیازها
۲۷	لوح داوری
۲۷	نتایج و مقام ها
۲۸	ثبت نتایج
۲۸	توزیع جوایز
۲۹	فصل پنجم - مقررات دامپزشکی
۳۰	کلیات
۳۰	اهداف

۳۰	شرایط دامپزشک رویداد
۳۰	شرایط اسب برای معاینه
۳۰	مواردی که منجر به محرومیت اسب از شرکت در مسابقه می گردد
۳۲	فصل ششم - کادر فنی مسابقات درساژ
۳۳	هیأت داوران
۳۳	کلاتران
۳۳	انتخاب داوران و کلاتران
۳۳	کمیته پژوهش
۳۴	جریمه ها
۳۵	اعتراضات
۳۶	شکایات
۳۶	گزارشات
۳۶	ثبت اعتراضات، شکایات و گزارشات
۳۶	هزینه های کادر فنی
۳۷	فصل هفتم - گام ها و حرکات
۳۸	ایست
۳۸	قدم
۴۰	یورتمه
۴۱	چهارنعل
۴۳	عقب روی
۴۳	انتقال از یک حرکت به حرکت دیگر
۴۳	نیم توقف
۴۳	تغییر جهت
۴۴	اشکال
۴۵	تکیه به ساق
۴۵	حرکات جانبی
۴۷	چرخش و نیم چرخش روی پاهای عقب
۴۸	پاساژ
۴۸	پیافه
۴۹	اطاعت پذیری - تحرک
۴۹	تجمع
۵۰	نشست و اثرهای سوارکار

فصل اول

سرآغاز و اهداف

مقدمه:

قوانین ملی درساژ از ابتدای سال ۱۳۹۸ خورشیدی لازم‌الاجرا می‌باشد. از این تاریخ تمامی نشریات و قوانین پیشین در این زمینه لغو اعلام می‌گردد. قوانین مذکور باید به همراه ۲۰۰۰ مقررات عمومی و دامپزشکی فدراسیون جهانی سوارکاری مطالعه گردد و از این پس مقررات ملی درساژ نامیده می‌شود.

مسئله‌های کلی قوانین و شرایط ممکن، در این کتابچه قوانین قابل پیش‌بینی نمی‌باشد و لذا در صورت بروز شرایط استثنایی، هیئت داوران باید با نظر گرفتن روحیه ورزشی و مقررات عمومی فدراسیون بین‌المللی سوارکاری به موارد این چنینی رسیدگی نماید. این کتابچه با اقتباس از قوانین فدراسیون جهانی سوارکاری (FEI) و با در نظر گرفتن شرایط و مقررات ملی کشور جمهوری اسلامی ایران تنظیم گردیده است. منظور از نگارش مقررات ملی ایجاد شرایط مشخص و عادلانه و همسو با مقررات بین‌المللی برای سوارکاران در مسابقات داخل کشور می‌باشد.

هدف اصلی فدراسیون جهانی سوارکاری در مسابقات درساژ (حفظ سلامتی و آسایش اسب)

از تمامی افراد در ورزش سوارکاری درخواست می‌نماید تا دستورالعمل FEI را مطالعه کرده و سلامت اسب را در اولویت قرار دهند به گونه‌ای که این مسئله بر همه جوانب مسابقه‌ای و تجاری این ورزش اولویت داشته باشد.

در تمامی مسابقات ورزشی باید اسب به عنوان مهمترین موجود مدنظر قرار بگیرد.

۱- شرایط مناسب نگهداری اسب‌ها باید در صدر مسائل قرار داشته باشد.

الف) بالاترین استانداردهای تغذیه، سلامت و ایمنی باید همیشه رعایت شود. هرگونه اقدامی که موجب صدمه روحی یا فیزیکی در حین و خارج از مسابقه به اسب وارد آید، غیرقابل بخشش خواهد بود.

ب) تمامی تکنیک‌ها و روش‌های بکار گرفته شده جهت تعلیم اسب‌ها باید با توجه به سن و شرایط فیزیکی اسب انجام پذیرد. این اقدامات به هیچ عنوان نباید موجب سوءاستفاده از اسب و یا موجب ترس در اثر عدم آمادگی شود.

ج) نعلبندی و نگهداری از سم باید با بالاترین استاندارد انجام پذیرد. زین و برگ باید به گونه‌ای انتخاب و استفاده شود که از هرگونه احتمال درد و جراحت جلوگیری به عمل آید.

د) هنگام حمل و نقل، اسب باید از هرگونه آسیب و خطر در امان بوده و وسیله نقلیه باید ایمن و دارای تهویه مناسب باشد و با برنامه منظم ضدعفونی شده و توسط افراد ماهر انتقال یابد. همچنین مهتر متخصص در تمام طول مدت حمل باید آماده رسیدگی‌های لازم به اسب باشد.

۲- اسب‌ها و سوارکاران باید کاملاً آماده بوده و پیش از مسابقه در شرایط مناسب جسمی و روحی قرار داشته باشند.

الف) از شرکت اسبی که دچار بیماری، لنگش و هرگونه علائمی که نشان از عدم سلامت کامل اسب دارد، باید قبل و یا در حین مسابقه جلوگیری شود. در صورت وجود هرگونه شبهه باید مطابق نظر دامپزشک عمل نمود.

ب) هرگونه سوءاستفاده از داروها، تهدید جدی بر سلامت اسب بوده و غیرقابل بخشش می‌باشد. پس از هر اقدام دامپزشکی باید پیش از مسابقه، زمان لازم برای بهبودی لحاظ شود.

ج) استفاده از تمامی داروهای آرام‌بخش، مسکن و نیروزا اکیداً ممنوع بوده و در صورت مشاهده و یا اثبات آن منجر به حذف شرکت‌کننده و اسب از کل رویداد می‌شود. کمیته ضد دوپینگ فدراسیون سوارکاری بنا به صلاحدید مجاز به انجام آزمایش دوپینگ در هر یک از مسابقات درساژ می‌باشد.

د) هرگونه جراحت که به هر نحو سلامت اسب را تهدید کند و یا هرگونه بیماری مسری که سلامت دیگر اسب‌ها را به خطر بیندازد باعث محرومیت اسب از رویداد می‌شود.

ه) شرکت‌مادیان‌هایی که ۴ ماه یا بیش‌تر از آبستنی آن‌ها می‌گذرد و یا دارای کره جدا نشده می‌باشند، در مسابقه ممنوع است.

و) هرگونه سوء استفاده از ابزار کمکی سوارکاری (طبیعی و مصنوعی) شلاق، مهمیز و غیره قابل بخشش نخواهد بود و با سوارکار خاطی طبق قوانین برخورد خواهد شد.

۳- شرایط برگزاری رویداد نباید سلامتی اسبها را تهدید کند:

الف) اسبها باید روی سطوح مناسب و ایمن تمرین کرده و مسابقه دهند.

ب) تمام سطوحی که اسبها به روی آنها حرکت کرده، تمرین یا مسابقه می‌دهند باید با توجه خاصی طراحی، آماده‌سازی و نگهداری شود که خطر احتمال آسیب‌دیدگی و جراحت را به حداقل برساند.

ج) در صورتی که شرایط آب و هوا برای سلامتی اسب مضر باشد، مسابقات لغو می‌شود.

د) در صورت نیاز به اصطبل در هنگام مسابقات باید تمامی اقدامات لازم مانند: ایمنی، راحتی، نظافت، تهویه و فضای کافی متناسب با اندازه اسبها انجام پذیرد.

هـ) تغذیه مناسب و آب آشامیدنی تمیز و کافی به همراه بستر و آب شستشو و همچنین شرایط لازم برای خنک کردن اسبها بلافاصله پس از مسابقه باید مهیا باشد.

و) پس از مسابقه اسب باید آمادگی و سلامت لازم را پیش از جابه‌جایی داشته باشد مطابق با مقررات (FEI).

ز) حضور پزشک و آمبولانس برای مداوا و یا انتقال سوارکار آسیب دیده به نزدیکترین مرکز درمانی به منظور انجام معاینات کامل و درمان الزامیست.

ح) دامپزشک باید همیشه در رویداد حاضر باشد تا اگر اسبی مجروح و یا مصدوم شد، آن را معاینه و در صورت لزوم مداوا نماید. برای اسبهای مجروح تمامی اقدامات درمانی لازم پیش از انتقال باید انجام پذیرد.

ط) تمامی تلاش‌های لازم باید صورت پذیرد تا پس از رویداد، مراقبت‌های مربوطه از اسب انجام شده و در صورت خاتمه عمر ورزشی کاملاً رحیمانه و از روی شفقت (EUTHANIZE) با آن رفتار شود.

فصل دوم

آزمون ها و نمره های درساژ

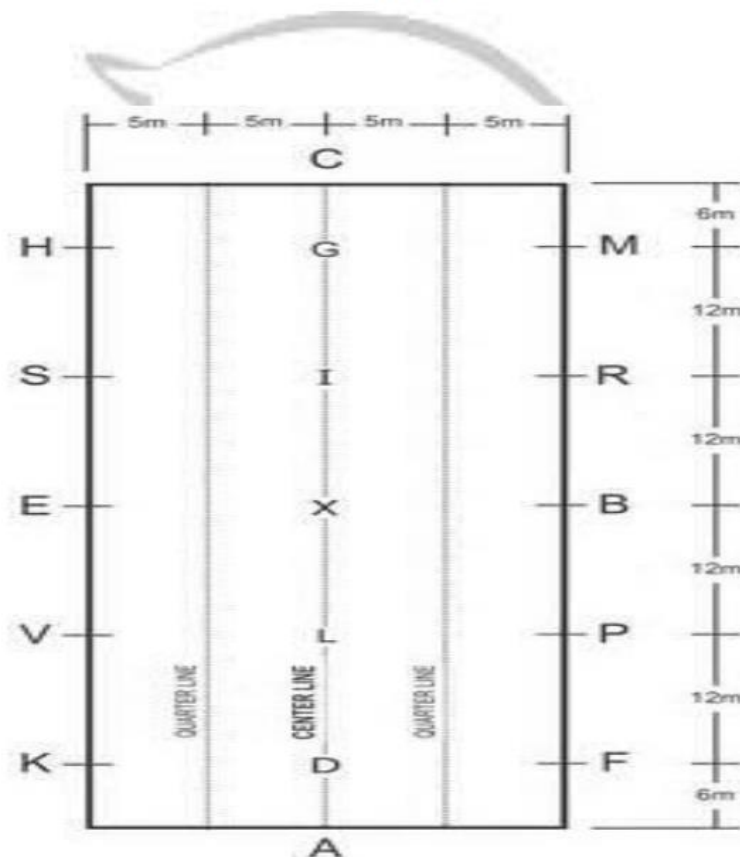

سطوح و آزمون‌های درساژ در ایران:

هر سطح، آزمون‌های مخصوص به خود را دارد که این آزمون‌ها مورد تأیید کمیته درساژ فدراسیون ج.ا.ا قرار گرفته و برای برگزاری در مسابقات فدراسیون‌ها و هیأت‌ها لازم‌الاجرا می‌باشد:

گروه (الف)	گروه (ب)
۱- سطح آشنایی (Introductory)	۱- تیمی کودکان و نوجوانان (Youth (FEI Children Test)
۲- سطح مقدماتی (Preliminary)	۲- انفرادی بزرگسالان / کودکان (۱) (Senior ۱ (FEI Children Individual)
۳- سطح ابتدایی (Elementary)	۳- تیمی نوجوان / بزرگسال (۲) (Senior ۲ (FEI Junior Team)
۴- سطح متوسط (Medium)	۴- آزمون متوسط ۱ (Inter Mediate ۱)
۵- سطح پیشرفته (Advanced)	
۶- سطح پری سنت جورج (Prix St. George)	

مانز درساژ ۶۰*۲۰

فصل سوم

زین، افسار و ابزار مجاز برای اسب

و

لباس و تجهیزات سوارکار

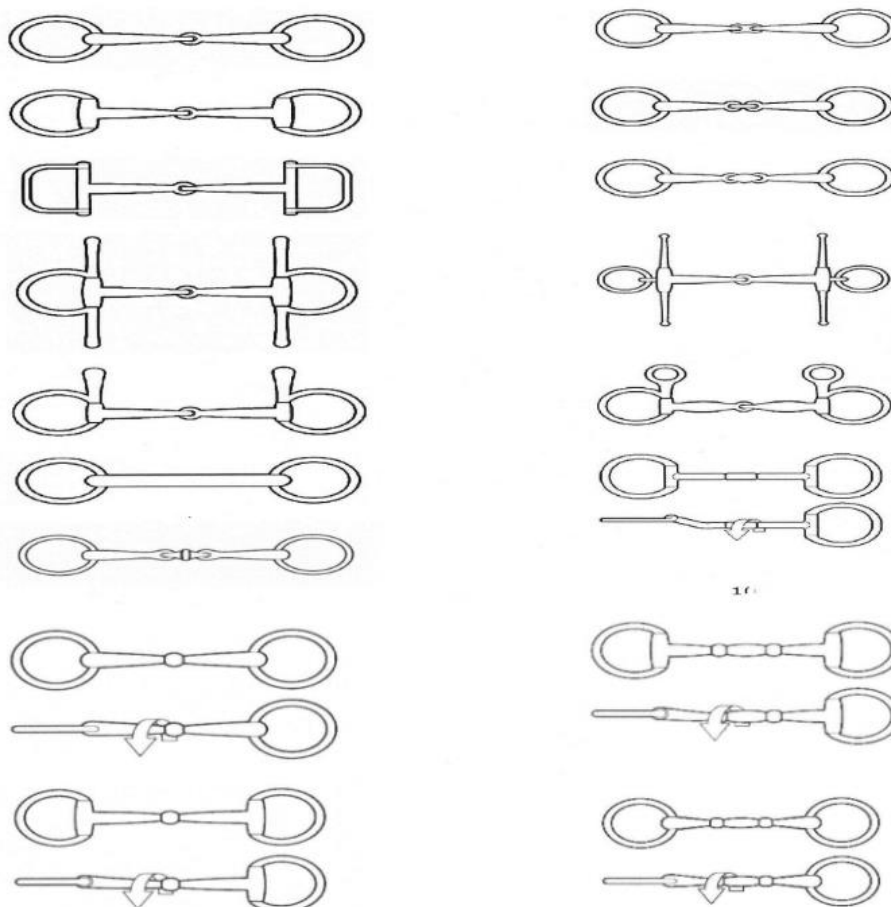
زین، افسار و ابزار مجاز برای اسب:

- ۱- در سطوح آشنایی، مقدماتی، ابتدایی و متوسط استفاده از انواع زین‌های طرح انگلیسی نیز مجاز می‌باشد.
- ۲- در سطوح پیشرفته و پری سنت جورج، استفاده از زین در ساژ اجباری می‌باشد.
* هیچگونه پوشش اضافه ای برای زین‌ها مجاز نمی‌باشد.
- ۳- در تمامی مسابقات (گروه الف و ب) به شرح زیر در تمامی تست‌ها باید فقط از افسار ساده با آبخوری‌های مجاز FEI استفاده شود. شامل تست‌های: ۱ Senior – Youth (Children Test) – Elementary – Medium – Preliminary – ۱D – ۱C
- ۴- برای گروه سنی زیر ۱۶ سال، علاوه بر آبخوری‌های مجاز FEI، استفاده از ژرمن گاک دو تکه و یا سه تکه، بدون زنجیر یا تسمه زیر چانه، و با یک جفت دستجلو، بدون رابط نیز مجاز می‌باشد.
- ۵- استفاده از افسار دوپل به همراه پوزه‌بند ساده انگلیسی، برای سطح پیشرفته اختیاری ولی برای سطوح پری سنت جورج به بالا اجباری است به نحوی که به اسب صدمه‌ای وارد نشود. شامل تست‌های: Advance – Senior ۲ - Prix St. George – Intermediate ۱
- ۶- استفاده از روکش چرمی و یا لاستیکی برای زنجیر هویزه اختیاری است.
- ۷- جنس تمامی قسمت‌های آبخوری و هویزه داخل دهان اسب باید از جنس فلز، پلاستیک سخت و یا با لاستیک پوشش داده شده باشد.
- ۸- طول پایه هویزه نباید بیش از ۱۰ سانتی‌متر باشد.
- ۹- قطر آبخوری و هویزه باید به نحوی باشد که به اسب صدمه نزند. در افسار ساده حداقل قطر مجاز آبخوری برای اسب‌ها ۱۴ میلی‌متر و برای پونی‌ها ۱۰ میلی‌متر و در افسار دوپل حداقل قطر مجاز آبخوری ۱۴ میلی‌متر و هویزه ۱۲ میلی‌متر است.
- ۱۰- استفاده از تمامی تعلیمی‌ها، لاستیک آبخوری، دستجلوهای بلند (رین کولان)، بغل بند، مچ بند، بانداز، روسمی، چشم‌بند و هرگونه تزئینات غیرطبیعی اسب با روبان و گل غیرمجاز می‌باشد.
نکته ۱: برای لثه کردن می‌توان از بغل بند، استفاده نمود.
نکته ۲: یافتن یال اسب مجاز است.
- ۱۱- استفاده از روگوشی برای اسب مجاز می‌باشد.
- ۱۲- وجود یک کلانتر برای بازرسی زین و ابزار، پیش از ورود اسب به میدان مسابقه الزامیست. هرگونه تخلف در این زمینه باعث محرومیت سوارکار از شرکت در مسابقه می‌شود. با توجه به این که بعضی از اسب‌ها بسیار حساس هستند، بازرسی افسار آن‌ها باید با دقت بسیار صورت پذیرد. کلانتر هنگام کنترل، باید از دستکش‌های یکبار مصرف برای هر اسب به صورت جداگانه استفاده کند.
- ۱۳- در مانژ تمرین استفاده از شلاق، مچ‌بند، بانداز، روسمی مجاز است.
- ۱۴- شماره شناسایی هر اسب که توسط کمیته برگزار کننده تهیه شده، در طی رویداد باید همراه اسب باشد. در صورت عدم نصب شماره، بار اول اخطار و در صورت تکرار، سوارکار توسط هیأت داوران جریمه خواهد شد.
- ۱۵- استفاده از عرق‌گیر چهارگوش سفید در مسابقات الزامیست و لوگوی تبلیغاتی به ابعاد ۲۰*۲۰ سانتی‌متر مربع بر روی آن مجاز می‌باشد، مگر در مسابقات FEI Challenge که مقررات خاص خود را دارد.

آبخوری‌های مجاز FEI برای افسار ساده:

- ۱- آبخوری ساده دو تکه حلقه‌ای
- ۲- ۲/a ، ۲/b ، ۲/c آبخوری ساده سه تکه حلقه‌ای که قسمت میانی نباید لبه‌دار یا تیز باشد.
- ۳- آبخوری C
- ۴- آبخوری D
- ۵- آبخوری دو تکه شاخدار لولایی
- ۶- آبخوری دو تکه شاخدار با حلقه‌های متحرک کناری
- ۷- آبخوری دو تکه لولایی با نیم شاخ بالایی
- ۸- آبخوری بوشر (آویز)
- ۹- آبخوری یک تکه حلقه‌ای (که می‌تواند میله دهانی صاف و یا هلالی باشد)
- ۱۰- آبخوری یک تکه با زائده میانی چرخان
- ۱۱- آبخوری سه تکه با تکه میانی گردان
- ۱۲- آبخوری‌های سه تکه گردان با تکه میانی متحرک

تصاویر آبخوری‌های مجاز FEI برای افسار ساده

آبخوری‌های مجاز FEI برای ترکیب در افسار دابل:

۱- آبخوری ساده دو تکه با حلقه‌های کناری کوچک (فرانسوی)

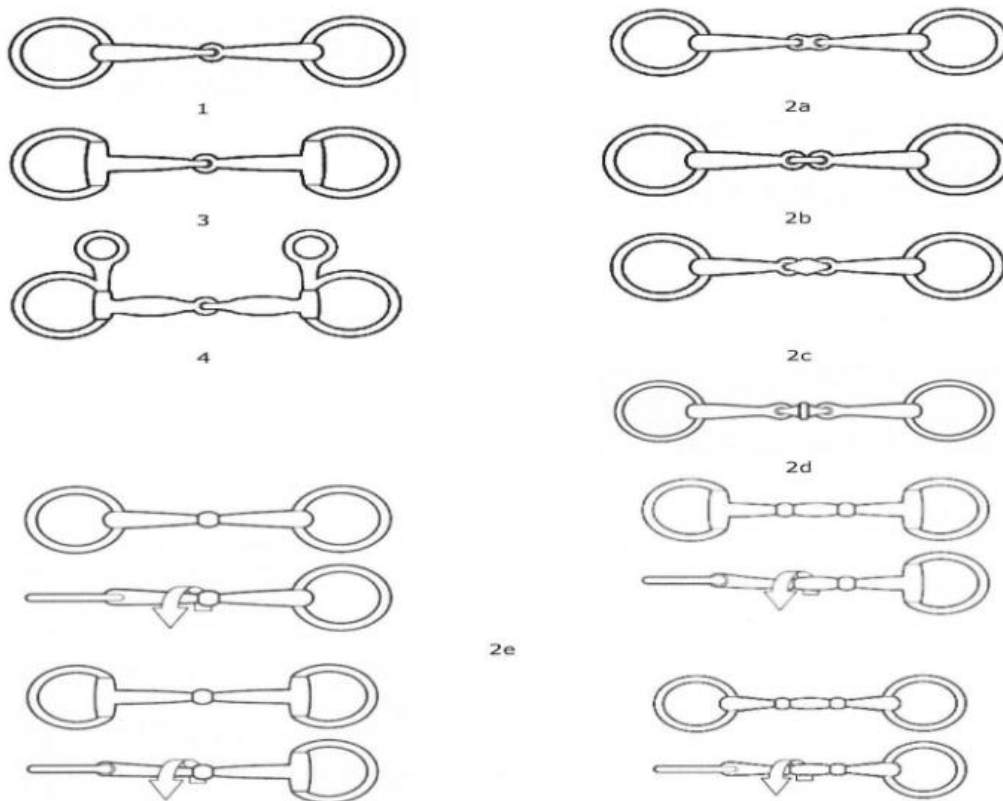
۲- الف) آبخوری ساده سه تکه حلقه‌ای که قسمت میانی نباید لبه‌دار یا تیز باشد، حلقه‌های کناری می‌تواند لولایی نیز باشد (۲/a ، ۲/b ،

۲/c)

ب) آبخوری ساده سه تکه با حلقه‌های کناری کوچک و تکه میانی چرخان (۲/d و ۲/e)

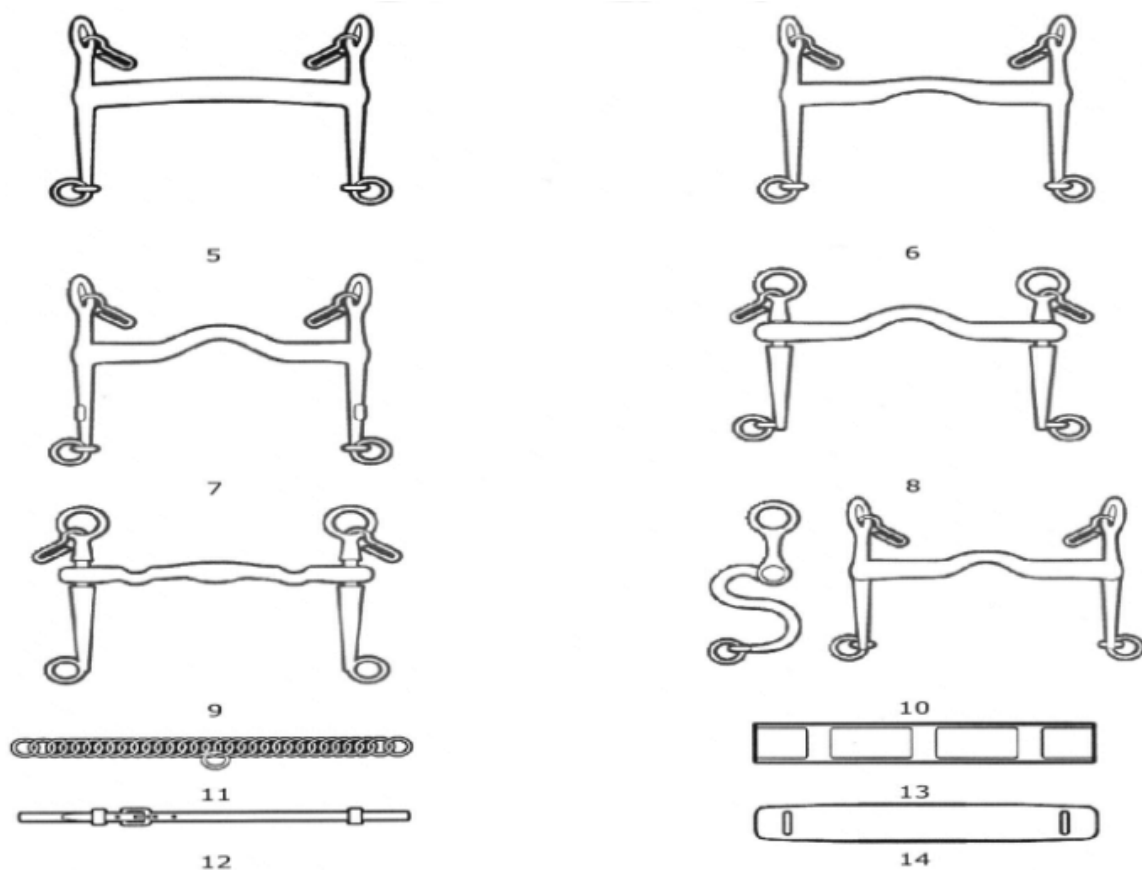
۳- آبخوری C

۴- آبخوری بوشر (آویز)

هویزه‌های تک جفت دستجلوی مجاز برای ترکیب در افسار دابل:

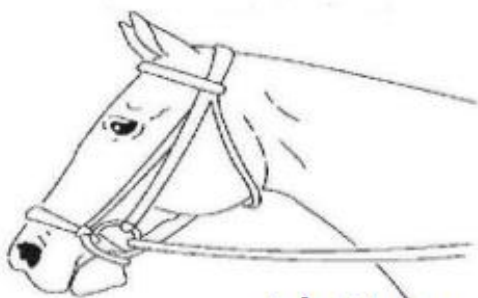
- ۱- هویزه تک جفت دستجلوی هلالی
- ۲- هویزه تک جفت دستجلو با جای زبان
- ۳ و ۴- هویزه تک جفت دستجلو با جای زبان و اهرم کناری متحرک
- ۵- هویزه تک جفت دستجلوی فرمدار با اهرم کناری متحرک
- ۶- هویزه تک جفت دستجلو با جای زبان و اهرم کناری S شکل
- ۷- زنجیر هویزه که می‌تواند از فلز یا چرم یا ترکیب این دو باشد.
- ۸- تسمه نگهدارنده هویزه
- ۹- پوشش چرمی زنجیر هویزه
- ۱۰- پوشش لاستیکی زنجیر هویزه

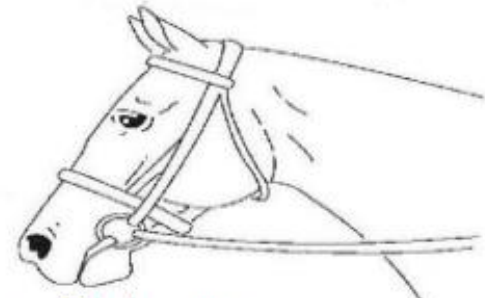
انواع پوزه‌بندها و کله‌گیرهای مجاز:

- ۱- پوزه‌بند افتاده آلمانی
- ۲- پوزه‌بند ساده انگلیسی
- ۳- ترکیب پوزه‌بند ساده با دهان بند
- ۴- پوزه‌بند ضربدری مکزیکی
- ۵- پوزه‌بند ترکیبی در افسار بدون تسمه زیر گلویی
- ۶- کله‌گیر میکلم

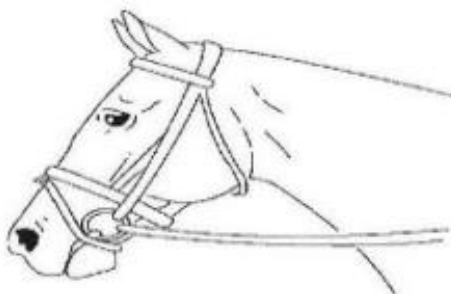
نکته: برای استفاده در افسار دوپل فقط پوزه‌بند ساده انگلیسی (شکل ۲) مجاز است.

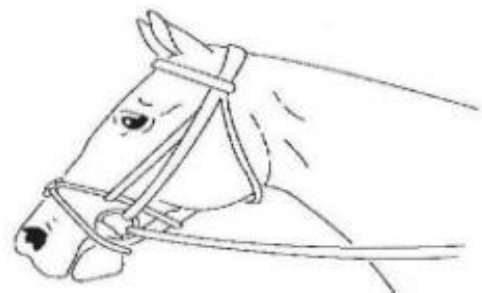
پوزه‌بند افتاده آلمانی

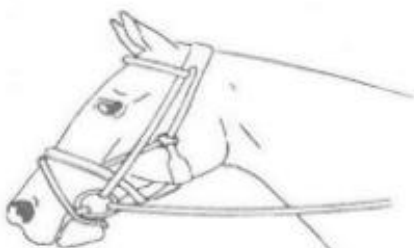
پوزه‌بند ساده انگلیسی

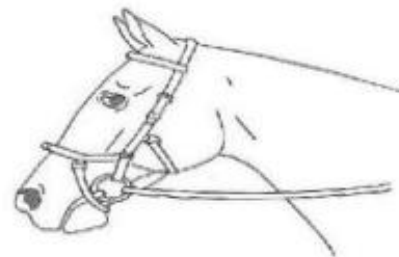
پوزه‌بند ساده با دهان بند

پوزه‌بند ضربدری مکزیکی

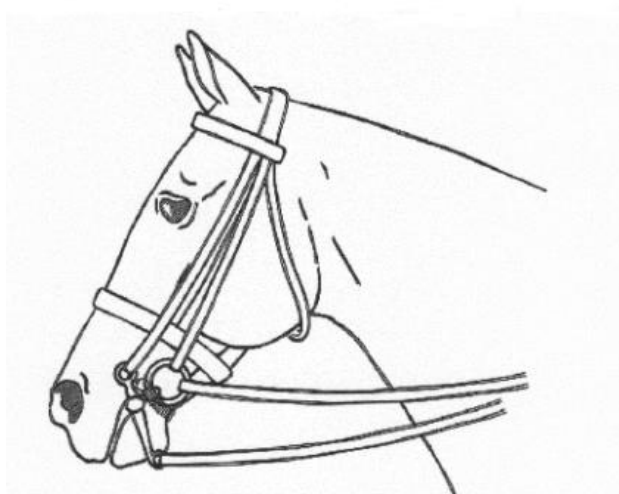

پوزه‌بند ترکیبی در افسار بدون تسمه زیر گلویی

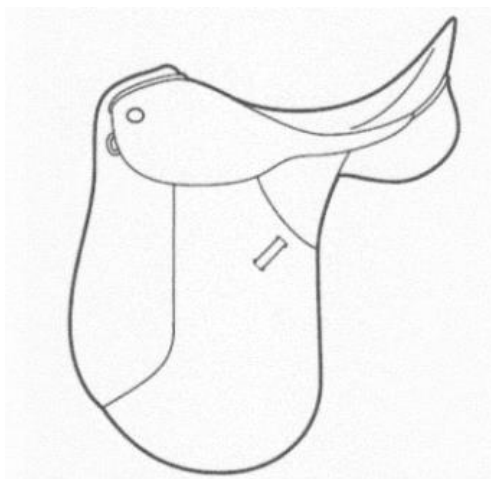

کله‌گیر میکلم

نمونه‌ای از افسار دویل به همراه پوزه‌بند ساده با آبخوری و هویزه با زنجیر

نمونه‌ای از زین درساز

لباس و تجهیزات سوارکار:

- ۱- برای آقایان در تمامی سطوح کت مشکی یا سرمه‌ای، کلاه ایمنی سوارکاری، شلوار سفید یا کرم بسیار روشن، پیراهن یقه سفید، دستمال گردن یا کراوات سفید، دستکش سفید و چکمه سیاه سوارکاری اجباری است.
- ۲- برای بانوان، کلاه ایمنی سوارکاری، مقنعه مشکی داخل پیراهن با یقه سفید، کت مشکی یا سرمه‌ای، دستکش سفید، چکمه سیاه سوارکاری اجباری و استفاده از شلوار سفید نیز مجاز می‌باشد.
- تذکر ۱: برای سوارکاران زیر ۱۸ سال و یا سوارکارانی که با اسب‌های زیر ۱۰ سال سواری می‌کنند استفاده از کلاه سیلندر ممنوع می‌باشد و باید الزاماً از کلاه ایمنی سوارکاری استفاده کنند.
- تذکر ۲: برای سطوح پیشرفته به بالا پوشیدن کت بلند درساژ اجباری می‌باشد و سوار به دلخواه می‌تواند از کلاه سیلندر و یا کلاه ایمنی سوارکاری استفاده نماید.
- ۳- افراد نظامی، انتظامی و غیره می‌توانند در تمامی مسابقات ملی لباس فرم و یا لباس رسمی ذکر شده در بند ۱ به تن نمایند.
- ۴- استفاده از مهمیز، تا سطح ابتدایی اجباری نمی‌باشد. مهمیزها باید فلزی بوده و یک تکه فلز مستقیم از مرکز مهمیز بیرون آماده باشد و طول آن نباید از حداکثر ۵ سانتی‌متر تجاوز کند. بازوهای مهمیز باید صاف و صیقلی باشد و اگر از مهمیزهای چرخشی استفاده می‌شود باید آزادانه قابل چرخش و دارای سطح صاف باشد.
- نکته: انواع مهمیزهای فلزی با شاخک پلاستیکی سخت و مهمیزهای بدون شاخک (Dummy) مجاز می‌باشند.
- ۵- گوشی‌ها و دیگر لوازم مکالمه الکترونیکی کاملاً ممنوع بوده و در صورت استفاده در مسابقات موجب حذف شرکت کننده می‌گردد.
- ۶- در تمامی مسابقات، استفاده از شلاق در حین مسابقه موجب اخراج سوارکار می‌شود ولی استفاده از شلاق با حداکثر ۱۲۰ سانتی‌متر در مانژ تمرین مجاز می‌باشد.
- ۷- در هنگام انجام تمامی مسابقات ملی درساژ باید دست‌جوها به هر دو دست گرفته شود. اما در هنگامی که سوارکار، مسابقه (آزمون) خود را به اتمام رساند، در حین ترک مانژ اصلی و در حالت قدم آزاد می‌تواند با یک دست، دست‌جوها را بگیرد.
- ۸- استفاده از صدا به هر شکل و یا راندن اسب با صدا یکبار یا مکرراً خطای جدی است. به قسمت خطا و تحریم‌ها مراجعه گردد.

فصل چهارم

قوانین مسابقات درساژ

رویدادهای ملی (جام‌های ملی، مسابقات بین استانی و قهرمانی کشور):

۱- یک رویداد ملی (بین استان‌ها) به طور معمول محدود به مسابقاتی است که شرکت کنندگان استان‌های مختلف کشور با توجه به مقررات ملی فدراسیون سوارکاری مجاز به شرکت در آن می‌باشد.

۲- یک رویداد داخل استانی محدود به مسابقاتی است که شرکت کنندگان باشگاه‌های مختلف یک استان یا استان‌های دیگر در آن رویداد شرکت نمایند.

۳- به غیر از سوارکاران مقیم هر استان، سوارکاران استان‌های دیگر نیز می‌توانند با ارسال درخواست کتبی و گرفتن تأییدیه از فدراسیون در مسابقات داخل استان دیگر شرکت نمایند.

۴- مسابقات شهرستانی: مسابقاتی است که توسط هیأت‌های شهرستانی یک استان برگزار می‌شود.

۵- هیأت‌ها و باشگاه‌های خصوصی در هر استان که تمایل به برگزاری مسابقات ملی خارج از تقویم رسمی فدراسیون دارند، می‌توانند طبق مقررات ملی مسابقه برگزار نمایند که در این صورت نماینده برگزار کننده بایستی فرم درخواست برگزاری مسابقه را طبق شرایط و تعیین زمان، مکان، کادر برگزار کننده و نوع مسابقه از یک ماه پیش به فدراسیون اعلام نماید و پس از بررسی موارد مورد نیاز در فرم مذکور توسط واحد مربوطه در فدراسیون، در صورت همخوانی با مقررات ملی، مجوز برگزاری مسابقه را دریافت کند. این مسابقات نباید با مسابقات تقویم فدراسیون تداخل و همزمانی داشته باشد.

جدول (۱) حداقل سن سوارکار و اسب در سطوح مختلف در سازه

ردیف	سطوح	حداقل سن سوارکار	حداقل سن اسب
۱	آشنایی	۷	۴
۲	مقدماتی	۷	۴
۳	ابتدایی	۱۲	۵
۴	متوسط	۱۲	۶
۵	پیشرفته	۱۶	۶
۶	پری سنت جورج	۱۶	۷

رده بندی سنی سوارکاران:

۱- زیر ۱۶ سال

۲- بالای ۱۶ سال

چگونگی رده بندی اسب و سوارکار:

ترکیب اسب و سوار:

- ۱- هر اسب و سوار در مسابقات مجاز هستند به صورت داخل رده، تنها در یک سطح شرکت کنند.
- ۲- اسب و سوار تازه وارد به هر سطح در صورت عدم کسب ۵۰٪ از کل امتیاز می‌تواند در یک سطح پایین‌تر شرکت نماید.
- ۳- هر اسب و سوار پس از یک بار شرکت در سطح آشنایی و کسب حداقل ۵۰٪ از کل امتیاز می‌تواند همان روز در سطح مقدماتی نیز شرکت نماید.
- ۴- هر اسب و سوار در صورت کسب ۳ بار مقام اول با کسب ۳ بار حداقل ۶۵٪ از کل امتیاز باید به یک سطح بالاتر ارتقاء پیدا کند.
- ۵- هر اسب و سوار پس از کسب ۲ بار حداقل ۶۰٪ از کل امتیاز می‌تواند به میل خود به یک سطح بالاتر ارتقاء پیدا کند.

سوارکار:

- ۱- هر سوارکار پس از یک بار شرکت در سطح آشنایی و کسب حداقل ۵۰٪ از کل امتیاز می‌تواند همان روز در سطح مقدماتی نیز شرکت نماید.
- ۲- هر سوارکار در صورت کسب ۳ بار مقام اول یا کسب ۳ بار حداقل ۶۰٪ از کل امتیاز باید به یک سطح بالاتر ارتقاء پیدا کند. این سوارکار در صورت تمایل به شرکت در سطح پیشین باید از اسب دیگری استفاده کند و یا با همان اسب به صورت خارج از رده اجازه شرکت دارد.
- ۳- هر سوارکار پس از کسب ۲ بار حداقل ۶۰٪ از کل امتیاز می‌تواند به میل خود به یک سطح بالاتر ارتقاء پیدا کند.
- ۴- در سطوح آشنایی و مقدماتی در صورت وجود سوارکاران سطح متوسط به بالا مسابقات به صورت رده سوار مبتدی و اسب مبتدی به طور مجزا برگزار می‌گردد.
- ۵- سوارکاران تازه وارد به درساژ باید از سطح مقدماتی رده‌بندی شوند.

اسب:

- ۱- در هر روز مسابقه یک اسب می‌تواند تنها ۲ بار حضور داشته باشد.
- ۲- یک اسب می‌تواند با یک سوارکار در ۲ سطح شرکت کند در صورتی که در سطح پایین‌تر خارج از رده باشد و یا با اتمام یک سطح به سطح بعدی ارتقاء یابد.
- ۳- هر اسب فقط می‌تواند در سطح‌های آشنایی و مقدماتی با ۲ سوار متفاوت شرکت داشته باشد.
- ۴- یک اسب فقط می‌تواند یک بار در روز در سطح‌های متوسط یا پیشرفته حضور پیدا کند.
- ۵- هر اسب پس از یک بار شرکت در سطح آشنایی و کسب حداقل ۵۰٪ از کل امتیاز می‌تواند همان روز در سطح مقدماتی نیز شرکت نماید.
- ۶- هر اسب در صورت کسب ۳ بار مقام اول یا کسب ۳ بار حداقل ۶۰٪ از کل امتیاز باید به یک سطح بالاتر ارتقاء پیدا کند. این اسب فقط با سوارکاران سطوح پایین‌تر اجازه شرکت در سطح‌های پیشین را دارد.
- ۷- هر اسب پس از کسب ۲ بار حداقل ۶۰٪ از کل امتیاز می‌تواند به میل خود به یک سطح بالاتر ارتقاء پیدا کند.
- ۸- اسبی که در یکی از سطوح متوسط، پیشرفته و یا پری سنت جورج شرکت می‌کند در همان روز حق شرکت در هیچ سطحی را حتی به صورت خارج از رده ندارد.

تعداد مجاز اسب برای هر سوارکار:

- در تمامی مسابقات اعم از داخل استنی و یا ملی، محدودیت تعداد اسب برای هر سوارکار وجود ندارد، اما فقط با اسب برتر خود در رده‌بندی قرار خواهد گرفت.
- تبصره:** در جام‌های ملی هر سوارکار تنها مجاز به شرکت با ۲ اسب و در مسابقه قهرمانی کشور تنها مجاز به شرکت با یک اسب می‌باشد.

عضویت:

تمامی سوارکاران متقاضی شرکت در مسابقات ملی درساژ باید پیش از شرکت در اولین مسابقه خود عضو فدراسیون سوارکاری جمهوری اسلامی ایران شوند.

شناسنامه ورزشی:

از ابتدای سال ۱۳۹۸ همه هیأت‌های استانی به منظور رده‌بندی سوار و اسب موظفند لوح نتایج تمامی سطوح را یک روز پس از برگزاری مسابقات به صورت کتبی به کمیته درساژ فدراسیون سوارکاری جمهوری اسلامی ایران ارسال نمایند.

تقویم ورزشی:

- ۱- سال ورزشی از ابتدای فروردین هر سال آغاز و در انتهای اسفند ماه هر سال پایان می‌یابد.
  - ۲- تقویم ورزشی فدراسیون سوارکاری زمستان هر سال به تمامی هیأت‌های استان‌های کشور ارسال می‌شود، در این تقویم باید تاریخ، سطح مسابقات و نوع مسابقات ذکر شده باشد.
  - ۳- تغییرات احتمالی در تقویم‌ها بایستی از طرف فدراسیون به موقع اعلام گردد.
- تبصره:** تنظیم تقویم ورزشی باید به نحوی باشد که برای تمامی رده‌های سنی و تمامی رده‌های اسب‌های موجود در کشور، مسابقه به تعداد کافی در نظر گرفته شود و همچنین جوایز نقدی مسابقه به اطلاع شرکت کنندگان برسد.

ثبت نام مسابقات و رویدادها:

- ۱- ثبت‌نام برای هر مسابقه تا تاریخ تعیین شده توسط کمیته برگزار کننده مسابقه انجام شده و در مورد مسابقاتی که برگزار کننده آن فدراسیون سوارکاری می‌باشد ثبت‌نام از طریق سایت فدراسیون و به طور رسمی در فاصله زمانی تعیین شده انجام می‌پذیرد.
- ۲- ثبت‌نام مسابقات می‌بایست حداکثر ۴۸ ساعت قبل از تاریخ برگزاری مسابقه انجام شود و لیست ورود سوارکاران روز قبل از شروع مسابقه قرعه‌کشی برای تمامی رده‌ها و سوارکاران اعلام خواهد شد.
- ۳- **تبصره:** قرعه‌کشی ذکر شده شامل مسابقات قهرمانی استانی و کشوری نمی‌باشد.
- ۳- در صورتی که شخصی پیش از ورود به میدان توسط هیأت داوران از شرکت در مسابقه محروم شود، حق شرکت خارج از مسابقه را نیز نخواهد داشت.
- ۴- در صورتی که سوارکاری به دلایلی توسط هیأت سوارکاری هر استان دارای جریمه محرومیت در شرکت از مسابقات باشد تا پایان مدت محرومیت، حق شرکت در هیچ یک از مسابقات رسمی داخل استان‌های دیگر با فدراسیون را ندارد؛ لذا هیأت‌ها بایستی این موارد را به فدراسیون گزارش نمایند.
- نکته: در صورت عدم رعایت مورد ۴ توسط سوارکار، وی به کمیته انضباطی معرفی خواهد شد.
- ۵- تمامی سوارکاران برای شرکت در مسابقات رسمی باید طبق مقررات هر مسابقه به برگزار کننده حق ثبت‌نام پرداخت نمایند.
- ۶- تغییر نام اسب تا یک ساعت پیش از شروع هر سطح، بدون پرداخت هزینه‌ای امکان‌پذیر می‌باشد.
- ۷- سوارکاران متقاضی شرکت در مسابقات ملی و استانی و شهرستانی درساژ بایستی با نام باشگاه و استان محل نگهداری اسب شرکت کننده ثبت‌نام به عمل آورند.
- ۸- هر سوارکار در طول یکسال فقط می‌تواند در مسابقه قهرمانی یک استان شرکت نماید.

شرایط شرکت در مسابقه قهرمانی استان و کشور:

سوارکاری مجاز به شرکت در مسابقه قهرمانی کشور می‌باشد که حداقل دو بار در مسابقات ملی سطح پیشرفته در طی سال شرکت کرده و حداقل ۶۰٪ از امتیاز کل مسابقه را کسب نموده باشد.

اسب‌های مجاز به شرکت در این مسابقه: رجوع شود به بند شرایط حضور در رده‌بندی اسب‌ها.

استفاده از داوران رسمی و بین‌المللی در مسابقات قهرمانی استان و کشور و نیز حضور ناظر فنی فدراسیون الزامی می‌باشد.

برنامه مسابقات:

در روز مسابقه برنامه کامل مسابقه باید توسط برگزار کننده در اختیار کادر فنی شامل (داوران، کلانتران، دامپزشک، گوینده، عکاس و فیلمبردار) تماشایان و سوارکاران قرار گیرد. این برنامه شامل موارد زیر باشد:

۱- نام مسابقه یا رویداد

۲- محل مسابقه

۳- کمیته برگزار کننده

۴- مسئول برگزاری

۵- مسئول مجموعه سوارکاری

۶- نام کادر فنی شامل (هیأت داوران با ذکر نام سر داور، تیم کلانتران با ذکر نام سر کلانتر، پزشک، دامپزشک و گوینده)

۷- در صورتی که جوایز نقدی توسط اشخاص و یا شرکت‌های تجاری تهیه شده باشد باید نام آن‌ها و یا با هماهنگی آن‌ها آرم این شرکت در برنامه مسابقه ذکر گردد.

۸- ترتیب ورود سوارکاران به میدان به تفکیک هر سطح شامل: نام سوارکار، نام اسب، نام باشگاه و استان شرکت کننده، نام صاحبان اسب

۹- یک نسخه از لیست ورود سوارکاران باید در نزدیکی درب ورودی مانژ اصلی جهت استفاده عموم سوارکاران به طور رایگان نصب گردد.

۱۰- وجود یک دستگاه آمبولانس در تمامی مسابقات الزامی است در غیر این صورت مسئولیت عواقب ناشی از آن به عهده برگزار کننده می‌باشد.

قرعه کشی ترتیب ورود سوارکاران:

۱- برای هر مسابقه یک قرعه کشی جداگانه وجود خواهد داشت. قرعه کشی باید در حضور سر داور، و یا عضو هیأت داوران، ناظر فنی و سرپرستان تیم‌ها صورت پذیرد. افراد غیر مسئول نباید در این جلسه حضور داشته باشند.

۲- در مورد سوارکارانی که با بیش از یک اسب در مسابقه شرکت می‌کنند، ترجیحاً ۴ اسب دیگر در حد فاصل بین اسب‌های وی شرکت خواهند نمود.

تبصره: در صورت تعداد کمتر از ۵ شرکت کننده و حضور یک سوارکار با ۲ اسب حداکثر زمان فاصله ما بین ۲ اسب او ۱۵ دقیقه می‌باشد.

۳- مورد مسابقاتی که همزمان به شکل تیمی و انفرادی برگزار می‌شود، شماره‌ها را داخل یک کیسه ریخته و برای سوارکاران انفرادی قرعه کشی به عمل خواهد آمد.

۳-۱- سپس به تعداد تیم‌های شرکت کننده، شماره داخل یک کیسه ریخته و قرعه کشی برای ترتیب ورود تیم‌ها انجام می‌پذیرد. ۳-۲- سپس شماره‌های ۱، ۲ و ۳ را در داخل کیسه انداخته و نام سوارکاران تیم اول را خوانده و یک شماره از داخل کیسه در می‌آوریم. همچنین برای تیم دوم الی آخر، بدین صورت ترتیب ورود افراد در داخل تیم‌های خود نیز قرعه کشی می‌شود.

۳-۳- در مسابقات تیمی که تیم‌ها متشکل از ۲ یا ۳ سوارکار می‌باشند، امتیاز ۲ نفر بهتر محاسبه می‌شود، نیز شرایط ذکر شده در بند ۳-۲ دقیقاً رعایت می‌گردد.

۳-۴- سپس یک لیست ورود خالی تهیه کرده و ابتدا نام افراد انفرادی را به ترتیبی که قرعه کشی شدند وارد لیست و سپس نام افراد تیم‌ها را در فواصل باقی‌مانده بین افراد انفرادی به همان ترتیبی که قرعه کشی شدند، یادداشت می‌نماییم.

۳-۵- هر اسب باید شماره مشخصه خود را در هر کجای میدان مسابقه و یا در حال تمرین به همراه داشته باشد تا افراد رسمی مسابقه بتوانند اسب مزبور را شناسایی نمایند. عدم توجه به این مطلب ابتدا تذکر و در صورت تکرار جریمه نقدی از طرف هیأت از طرف هیأت داوران یا هیأت ژوری به همراه خواهد داشت.

۳-۶- نتایج قرعه کشی و ترتیب ورود سوارکاران باید حداقل ۲۴ ساعت پیش از شروع مسابقه از طریق ثبت در سایت فدراسیون سوارکاری به اطلاع شرکت کنندگان برسد.

میدان اصلی و میدان تمرین مسابقه:

۱- در مسابقات، میدان مسابقه و تمرین درساژ باید توسط ناظر فنی و یا سر داور مسابقه بازدید و تأیید شود.

۲- میدان درساژ باید کاملاً مسطح و صاف بوده و دارای ابعاد ۶۰ متر طول در ۲۰ متر عرض باشد. اختلاف ارتفاع (شیب) این میدان در امتداد قطر و یا در طول، نبایستی هرگز از ۵۰ سانتی متر تجاوز نماید. این اختلاف ارتفاع در امتداد عرض میدان نبایستی از ۲۰ سانتی متر تجاوز نماید. جنس مواد تشکیل دهنده بستر میدان درساژ برای مسابقات باید مناسب باشد. ابعاد ذکر شده در بالا ابعاد داخل میدان می باشد و این میدان باید در مانژهای روباز حداقل از جایگاه تماشاگران ۱۵ متر فاصله داشته باشد. در میدان های سرپوشیده این فاصله نباید از ۳ متر کمتر باشد. ارتفاع حصار اطراف میدان درساژ چیزی در حدود ۳۰ سانتی متر می باشد. بخش ورودی میدان در قسمت A باید حداقل ۲ متر باشد و به راحتی قابل برداشتن بوده تاسوارکار بتواند داخل و خارج شود. نرده های حصار میدان درساژ باید طوری باشد که سم اسب نتواند به داخل آن فرو برود.

۳- حروف اطراف میدان درساژ باید خارج از آن و با فاصله ای حدود ۵۰ سانتی متر از حصار قرار گیرد. همچنین بهتر است که در محل قرارگیری حروف درساژ یک علامت بر روی خود حصار اصلی قرار داده شود.

۴- داوران (داور) در عرض میدان و در فاصله حداکثر ۵ متری خارج از حصار و حداقل ۳ متری در میدان های سرباز (۲ متر برای میدان های سرپوشیده) قرار می گیرند. سر داور در نقطه C و داوران دیگر (H و M) در فاصله ۲/۵۰ متری از دو گوشه میدان می نشینند. دو داور دیگر در نقاط (E و B) خواهند بود. در صورت داشتن ۳ داور (بدون احتساب سر داور) یک نفر از آن ها باید در نقطه E یا B قرار گیرد.

۵- برای هر یک از داوران باید جایگاه جداگانه ای که حداقل ۱۲ سانتی متر از سطح زمین بالاتر باشد، تعبیه نمود که این عمل کمک به دید بهتر داوران نسبت به میدان می نماید.

۶- اگر تعداد شرکت کنندگان در یک روز مسابقه و در تمام سطوح، بیش از ۴۰ نفر باشد، باید مسابقات با ۲ تیم داوری انجام پذیرد. (مسابقه در هر سطح حداقل با ۳ شرکت کننده قابل اجرا می باشد و در صورت ثبت نام ۱ الی ۲ نفر در یک سطح، ثبت نام کنندگان می توانند بدون جایزه مورد ارزیابی قرار بگیرند). تنفس ها به هر دلیلی نباید بیش از ۲ ساعت باشد. جهت تصحیح زمین مسابقه ضروری است تا پس از هر ۲۰ سوارکار یک تنفس ۱۰ دقیقه ای اعلام شود.

۷- ورود به مانژ مسابقه: در مسابقاتی که امکان ورود سوارکار از خارج از مانژ مسابقه امکان پذیر نمی باشد، سوارکار اجازه دارد پیش از صدای زنگ وارد مانژ شده و آزمون خود را پس از صدای زنگ از داخل مانژ شروع نماید. برای مواردی که فضا خارج از مانژ مسابقه وجود دارد ورود به مانژ پس از صدای زنگ خواهد بود. داور نقطه C مسئول زنگ و زمان می باشد.

۸- تحت هیچ شرایطی، سوارکار و یا اسب نمی‌تواند از میدان مسابقه جهت تمرین استفاده نماید مگر در هنگام انجام تست درساژ خود، در میدان‌های سرپوشیده با اجازه هیأت داوران و یا ناظر فنی شرایط استثنا وجود دارد.

۹- ترجیحاً بستر مانژ تمرین باید شرایط یکسان با مانژ مسابقه را داشته باشد.

۱۰- کلانتر میدان همیشه در تمام مراحل مانژ تمرین باید حضور داشته باشد.

۱۱- تنظیمات لازم برای زین و دهنه و رسیدگی‌های اولیه اسب پیش از ورود به میدان اصلی مجاز می‌باشد.

۱۲- وقفه در برنامه: در صورت بروز هرگونه مشکل فنی در حین اجرای مسابقه، داور نقطه (C سر داور) می‌تواند با به صدا درآوردن زنگ، مسابقه را قطع کند. پیشنهاد می‌گردد در صورت وجود شرایط جوی نامساعد و یا هرگونه مزاحمت خارجی از ادامه مسابقه جلوگیری شود. ناظر فنی و یا کمیته برگزار کننده می‌توانند پیشنهاد قطع مسابقه را به سر داور بدهند. سوارکار حاضر در میدان باید پس از برگشتن به شرایط عادی، آزمون خود را ادامه دهد. سوارکار اجازه دارد از نقطه توقف ادامه داده و امتیازات پیشی به دست آمده قابل قبول خواهد بود.

نحوه اجرای آزمون‌ها:

۱- سوارکاران، تمامی آزمون‌ها را باید از حفظ اجرا نمایند.

۲- صدای زنگ: پس از شنیدن صدای زنگ، سوارکار باید ظرف مدت ۴۵ ثانیه وارد میدان شود. در آزمون‌های آزاد ظرف ۴۵ ثانیه باید موزیک مسابقه شروع شود. در صورت بروز مشکلات فنی، داور، زمان را متوقف خواهد کرد. نصب یک ساعت در میدان برای نشان دادن ۴۵ ثانیه به طوری که در دید کامل سوارکار باشد، توصیه می‌گردد.

۳- احترام: سوارکاران در هنگام احترام باید دستجلوها را به یک دست بگیرند و ادای احترام نمایند.

۴- هرگاه سوارکاری مرتکب «خطای خط مسیر» شود (مانند اشتباه در مسیر یا حذف یک حرکت و غیره) سر داور مسابقه بوسیله به صدا درآوردن زنگ وی را آگاه می‌سازد. در این حالت در صورت ضرورت سر داور می‌تواند نقطه‌ای که اشتباه در آن محل صورت گرفته را به سوارکار نشان داده و حرکت بعدی را نیز به وی گوشزد نموده سپس وی را به حال خود رها سازد. اما در بعضی موارد که به صدا درآوردن زنگ موجب از بین بردن حرکت روان اسب می‌گردد. زدن زنگ، بسته به میل سر داور صورت می‌پذیرد. به طور مثال هنگامی که سوارکار در حال تغییر حرکت از یورتمه متوسط به قدم جمع می‌باشد و این کار باید در نقطه V انجام پذیرد ولی سوارکار تغییر حرکت را در K انجام می‌دهد و یا انجام چرخش روی پا که بایستی در نقطه L انجام شود سوارکار آن را در نقطه D انجام می‌دهد.

تبصره: اگر سوارکار مرتکب خطا در حین انجام آزمون (مثلاً به جای یورتمه نشسته، یورتمه آزاد رفته و یا در هنگام احترام دستجلوها را به یک دست نگیرد) وی جریمه خواهد شد و به طور کلی نبایستی حرکت فعلی را تکرار نماید مگر سر داور با صدای زنگ به وی این اجازه را بدهد. به هر حال اگر سوارکاری پس از ارتکاب خطای خط مسیر حرکت قبلی خود را دوباره تکرار نماید، داوران باید امتیاز همان حرکت اولیه را مدنظر قرار دهند.

۵- جرائم مربوط به «خطای اشتباه در مسیر» چه زنگ به صدا درآید و چه به صدا در نیاید به شرح ذیل می‌باشد :

خطای اشتباه در مسیر	جرائم
اولین بار	کسر ۲ امتیاز از امتیازات سوارکار
دومین بار	کسر ۴ امتیاز از امتیازات سوارکار
سومین بار	اخراج

- خطاهای دیگر: در صورت بروز هر یک از خطاهای ذیل ۲ امتیاز به ازای هر خطا کسر خواهد گردید ولی منتج به اخراج سوارکار نمی‌گردد:

* نکته: در این نوع خطاها داور نقطه C باید سوارکار را متوقف نموده و از دستیار کمکی سوارکار بخواهد تا موارد ممنوعه را از اسب یا سوارکار جدا نماید و سپس اجازه انجام تست از همان نقطه توقف را به سوارکار بدهد و نمراتی که توسط داور، قبل از توقف سوارکار داده شده است مورد قبول می‌باشد و تغییری در آن روی نمی‌دهد.

خطاهای دیگر	جرائم
ورود با شلاق بلند یا دست‌بند و پابند و یا بانداژ در میدان اصلی	۰/۵ نمره امتیاز هر داور
ورود به میدان پیش از صدای زنگ	۰/۵ نمره امتیاز هر داور
عدم ورود به میدان پس از ۴۵ ثانیه	۰/۵ نمره امتیاز هر داور

۶- در اثر ارتکاب خطای خط سیر، امتیازات در لوحه داوری هر داور از کل امتیازات کسب شده توسط سوارکار کسر می‌گردد.

۷- عوامل منتج به اخراج:

* در صورت بروز لنگش مشخص در اسب، داور نقطه C مسابقه به سوارکار ابلاغ می‌کند که وی اخراج خواهد بود و هیچگونه اعتراضی در این مورد پذیرفته نمی‌باشد. (لنگش باید بیشتر از ۲۰ ثانیه ادامه‌دار باشد)

* در صورت امتناع اسب از ادامه مسیر بیش از ۲۰ ثانیه و یا خطرناک بودن حرکات برای سوار و یا اسب در داخل و یا خارج میدان سوارکار اخراج خواهد شد.

* در صورت زمین خوردن اسب و سوارکار، وی اخراج می‌شود.

* هرگاه اسبی در فاصله بین ورود به میدان و خروج از آن به طور کامل (هر چهار دست و پا) از میدان مسابقه خارج گردد، اخراج خواهد شد.

* هرگونه کمک به وسیله صدا، علامت و غیره، از خارج از میدان غیر قانونی بوده و منجر به اخراج سوارکار می‌گردد. (کمک به وسیله

میکروفون مری یا وسایل ارتباطی الکترونیکی)

* عدم توانایی اسب و یا سوار جهت انجام موارد خواسته شده در سطح مسابقه

* در صورت زیانبار بودن ادامه مسابقه برای سلامت اسب

* عدم حضور سوارکار و اسب در میدان پس از ۹۰ ثانیه پس از صدای زنگ، مگر اینکه دلیل موجه (مثل کنده شدن نعل) به داور نقطه C اعلام شده باشد.

* سوار شدن بر اسب مسابقه توسط اشخاص به غیر از فرد شرکت کننده جهت گرم کردن و آماده‌سازی در روز مسابقه اکیداً ممنوع می‌باشد، مگر اینکه شخص دیگری غیر از فرد شرکت کننده با لباس کامل سوارکاری با همان اسب فقط با دست‌جلو بلند و فقط اقدام به سوار شدن در حرکت قدم نماید.

* دستگردان کردن اسب مسابقه در مانژ تمرین توسط اشخاص دیگر مجاز می‌باشد.

* اگر داور نقطه C در هر نقطه از بدن اسب در زمان اجرای تست خونریزی مشاهده کند باید برای بررسی اسب سوارکار را متوقف کرده و اگر خونریزی تازه ایجاد شده باشد منجر به اخراج سوارکار می‌گردد.

* اگر کلاتر مسابقه بعد از اتمام تست متوجه خونریزی از دهان یا قسمت مهمی‌ها در بدن اسب شود باید موضوع را با داور نقطه C در میان گذاشته و این مسئله باعث اخراج اسب و سوارکار می‌گردد.

۸- یک آزمون از هنگامی که سوارکار وارد میدان شده آغاز و تا لحظه ایست و احترام در پایان مسیر ادامه می‌یابد. هرگونه حادثه‌ای پیش از شروع و یا پس از پایان آزمون، خطائی برای سوارکار در بر نخواهد داشت اما سوارکار باید میدان را به ترتیبی که در آزمون ذکر شده ترک نماید.

زمان:

اجرای آزمون‌ها از نظر زمان محدودیتی ندارد به جز در مورد آزمون‌های آزاد (Free Style) زمانی که روی لوح داوری نوشته شده است، تنها برای اطلاع حدود به طول انجامیدن یک آزمون می‌باشد.

امتیازها:

۱- تمامی حرکات و تغییر روش‌ها که باید توسط داوران امتیاز داده شود، در لوح داوری مشخص شده است.

۲- امتیازات از ۰ تا ۱۰ می‌باشد. صفر پایین‌ترین و ۱۰ بالاترین امتیاز می‌باشد.

۳- میزان امتیازات به شرح زیر می‌باشد:

میزان امتیاز	توضیحات
۰	اجرا نشده
۱	خیلی بد
۲	بد
۳	تقریباً بد
۴	ناکافی
۵	قابل قبول
۶	رضایت بخش
۷	تقریباً خوب
۸	خوب
۹	خیلی خوب
۱۰	عالی

* نیم امتیاز به عنوان مثال (۵/۰ یا ۵/۹) می‌تواند برای امتیاز حرکات و یا امتیازات تکمیلی طبق صلاحدید داور استفاده شود.

* اجرا نشده «بدین معناست که هیچ یک از خصوصیات یک حرکت اجرا نشده است».

* امتیازات اضافی نیز همانند امتیازات حرکات مشکل می‌تواند دارای ضریب باشد، که این ضرایب توسط هیأت رئیسه فدراسیون جهانی سوارکاری تعیین شده است.

۴- امتیازات تکمیلی Collective Marks: این امتیازات پس از پایان آزمون توسط سوارکار به خاطر موارد زیر به وی داده می‌شود:

(۱) روش‌های حرکت Paces

(۲) تحرک Impulsion

(۳) فرمانبرداری و آرامش Submission

(۴) حالت نشست سوارکار: میزان صحت و تأثیر کمک‌های سوارکار در اجرای حرکات

نکته: امتیازات اضافی نیز از ۰ تا ۱۰ می‌باشد.

لوح داوری:

۱- لوح داوری دارای دو ستون می‌باشد یکی برای امتیاز اولیه و دیگری برای تصحیح احتمالی این امتیاز توسط داور، هرگونه تصحیح باید دارای توضیح باشد و امتیازات باید با جوهر نوشته شده باشد.

۲- همچنین ستونی تحت عنوان ملاحظات وجود دارد و در زمانی که داور امتیاز ۵ و کمتر برای سوارکاری در نظر می‌گیرد و یا به بالا می‌تواند در آن ستون دلیل را ذکر کند.

۳- کپی لوح داوری مسابقات باید توسط کمیته برگزار کننده به همراه یک لیست از امتیازات نهائی داده شده توسط داوران برای فدراسیون ارسال شود.

۴- لوح داوری مسابقات باید به سوارکاران داده شود، اما در مورد آزمون‌های FEI Challenge ارسال نسخه اصل لوح به FEI ضروری است.

۵- در صورت اصلاح امتیازات توسط هیأت داوران و یا داور ناظر، کپی فرم مربوطه باید به سوارکار و داور تحویل گردد.

نتایج و مقام‌ها (Classification):

۱- پس از انجام آزمون داور امتیازات تکمیلی را به سوارکار داده، سپس لوح‌ها را به مسئول امتیازبندی می‌دهد. مسئول امتیازبندی، ضرائب مربوطه را اعمال نموده و امتیازات خطای مسیر را از کل امتیاز کسر می‌نماید.

۲- امتیاز نهائی یک سوارکار جهت رده‌بندی از جمع کل امتیازات داوران به دست می‌آید و در صورت لزوم توسط ناظر فنی و یا هیأت ژوری تصحیح گردیده و به درصد تبدیل می‌گردد.

۳- رده‌بندی انفرادی:

در تمامی مسابقات، سوارکاری که بالاترین امتیاز را کسب کرده باشد مقام اول را کسب نموده و نفرات بعدی به ترتیب امتیازات کسب شده مشخص خواهند شد. در صورت برابری امتیازات، بالاتر بودن امتیازات تکمیلی، ملاک مقام بالاتر خواهد بود. در صورت برابری نمرات تکمیلی، مقام‌ها مشترکاً اعلام خواهد شد.

۴- رده‌بندی تیمی به شرح ذیل می‌باشد:

در تمامی مسابقات تیمی، تیم برنده، تیمی است که بالاترین امتیاز را کسب کرده باشد و سپس تیم‌های پستی در صورت اشتراک در امتیازات، تیمی که پایین‌ترین نفر شرکت کننده آن از نظر امتیاز از دیگران برتر باشد، برنده خواهد بود.

ثبت نتایج (Publishing of Results):

- ۱- پس از اتمام کار هر سوارکار، امتیازات داده شده توسط هر داور به همراه کل امتیازات کسب شده توسط سوارکار اعلام می‌گردد.
- ۲- پس از اعلام نتایج نهایی، تمامی امتیازات به نام هر داور ثبت شده و جهت درج در مطبوعات و بولتن فدراسیون فرستاده می‌شود.

توزیع جوایز (Prize Giving):

- ۱- شرکت در مراسم توزیع جوایز برای سوارکار و یا اسب برنده، الزامی می‌باشد. خودداری از شرکت در این مراسم موجب از دست دادن جایزه می‌شود. لباس، زین و برگ و ابزار به کار رفته باید عیناً مانند آنچه که در مسابقه بوده باشد، اما استفاده از بانداژ سیاه یا سفید مجاز می‌باشد.
- ۲- سر داور، باید در مراسم توزیع جوایز حضور فعال داشته باشد.
- ۳- در تمامی مسابقات، کمیته برگزار کننده باید طبق مقررات ملی برای برندگان مسابقه جایزه در نظر بگیرد، مگر در برخی مسابقاتی که جنبه آموزش داشته و از پیش در برنامه مسابقه ذکر گردیده باشد.
- ۴- در مورد مقام‌های مشترک، جوایز نقدی این مقام‌ها با هم جمع شده بین مشترکین تقسیم می‌گردد.
- ۵- اگر در مسابقه‌ای برگزار کننده و یا حامیان مالی آن مسابقه بخواهند جایزه خاصی اضافه بر جایزه رویداد به مقام اول و یا تمامی مقام‌ها اعطا نمایند با هماهنگی پیشی این موضوع قابل انجام می‌باشد، در غیر اینصورت انجام این عمل توسط افراد دیگر مجاز نیست.
- ۶- جهت بالا بردن ارزش جام در مسابقات، اعطای جام قهرمانی تنها در مسابقات مهمی که نام جام را به دنبال دارد و در مسابقات قهرمانی کشور صورت می‌پذیرد، برای مقام اول یک جام و در مسابقات تیمی سه جام برای ۳ تیم برتر در نظر گرفته می‌شود.
- ۷- در تمامی مسابقات اعطای روبان به عنوان جایزه اسب به تمامی مقام‌های رده‌بندی شده ضروری است.
- ۸- هرگاه پس از اعطای جوایز یک مسابقه در پی اعتراض به رده‌بندی نهایی اشتباهی رخ داده است اشتباه مذکور در اسرع وقت تصحیح شده و جوایز به افراد محق واقعی برگردانده خواهد شد.

فصل پنجم

مقررات دامنریشی

کلیات:

۱- آنجایی که حفظ سلامت اسبها در طول مسابقه یا رویداد از اهمیت بالایی برخوردار می‌باشد، حضور حداقل یک دامپزشک در تمامی مسابقات رسمی هیأت‌ها و فدراسیون ضروری می‌باشد.

۲- در تمامی مسابقات در هر لحظه در میدان تمرین و حتی قبل از ورود سوارکار به میدان اصلی در صورتی که اسبی شرایط سلامتی و بهداشتی مطلوب برای شرکت در مسابقه را دارا نباشد به صلاحدید دامپزشک طی فرم مربوطه به اطلاع هیأت داوران رسیده و از دور مسابقه حذف می‌گردد.

تبصره ۱: تصمیم گرفته شده به دلایل دامپزشکی جهت حذف اسب از دور مسابقه هیچگونه اعتراضی وارد نمی‌باشد (قوانین بین المللی).
تبصره ۲: در صورت عدم وجود دامپزشک در یک رویداد با مشاهده لنگش در اسب، سر داور مجاز به حذف شرکت کننده از مسابقه در آن روز می‌باشد و هیچگونه اعتراضی به تصمیم سر داور وارد نمی‌باشد.

اهداف:

۱- معاینه هر اسب قبل از آغاز مسابقه و در مراحل مختلف رویداد به دو منظور تأیید سلامت عمومی و شرایط جسمانی اسب برای شرکت در آن مسابقه از یک سو، پیشگیری از حوادث ناشی از عدم آمادگی اسب، برای اسب و سوار از سویی دیگر می‌باشد.

۲- هماهنگ کردن نحوه معاینه اسب در مسابقات توسط دامپزشکان مختلف

۳- افزایش سطح آگاهی مربیان و سوارکاران نسبت به تشخیص صلاحیت و آمادگی اسب خود برای شرکت در مسابقه، قبل از انتقال اسب از باشگاه به محل مسابقه

۴- بالا بردن سطح کیفی مسابقات با حذف اسب های بیمار یا بدون آمادگی

شرایط دامپزشک رویداد:

۱- دامپزشک رویداد سوارکاری علاوه بر داشتن حداقل دکترای عمومی که به تأیید وزارت علوم، تحقیقات و فناوری رسیده باشد، باید مجوز و پروانه درمان در کشور جمهوری اسلامی ایران را نیز داشته باشد.

۲- دامپزشک مسابقه از سوی کمیته برگزار کننده رویداد و از لیست دامپزشکان مسابقات انتخاب شده باشد.

۳- هیأت های سوارکاری باید پیش از آغاز هر سال فهرست دامپزشکانی را که با آن هیأت همکاری دارند به کمیته دامپزشکی فدراسیون سوارکاری کشور ارسال نمایند تا در صورت تأیید کمیته دامپزشکی، در فهرست دامپزشکان رسمی قرار گیرند.

۴- دامپزشک مسابقه علاوه بر داشتن اطلاعات کافی در زمینه اسب، باید با ورزش سوارکاری و نحوه برگزاری مسابقات نیز آشنا باشد.

شرایط اسب برای معاینه:

در بازدید پیش از ورود به مانژ اصلی چنانچه دامپزشک رویداد لازم بداند باید هرگونه پوشش مانند: زین و برگ، بانداژ یا پانسمان از روی اندام حرکتی یا سایر نقاط بدن اسب باز شود و در صورت امکان بهتر است که اسب بدون سوار و در حال قدم و یورتمه مورد معاینه قرار گیرد و چنانچه سوار در پشت اسب نشسته باشد یورتمه در خط مستقیم با دستجواهرهای بلند انجام پذیرد. دامپزشک میدان باید با مشاهده وضعیت ظاهری و حرکات اسب در مورد آن قضاوت نماید و در موارد خاص اقدام به معاینه بالینی اندام ها کند.

مواردی که منجر به محرومیت اسب از شرکت در مسابقه می گردد:

۱- عدم تناسب سن اسب با سطح مسابقه

۲- لاغری مفرط، ضعف عمومی، بیماری مسری و یا نارسایی شدید تنفسی

۳- داشتن یک چشم سالم که به تأیید دامپزشک مسابقه رسیده باشد، برای شرکت کافی است ولی چنانچه چشم نابینا ظاهری زشت و دلخراش داشته باشد، دامپزشک مجاز به حذف اسب می‌باشد.

۴- حضور هرگونه نقص و ضایعه پیشرونده از قبیل مشکلات نعلبندی مانند: نعل های شکسته و یا میخ های نامتناسب و بیرون زده که منجر به صدمه اسب می گردد.

۵- مشاهده لنگش در معاینه اولیه و در هر مرحله از مسابقه

۶- مشاهده هرگونه زخم و ترک سمی که با حضور در مسابقه بر شدت آن افزوده گردد و یا بیماری های پوستی قابل سرایت

۷- در تمامی مواردی که دامپزشک میدان، سلامت اسب را تأیید نکند.

۸- رقابت مادیان هایی که ۴ ماه یا بیشتر از آبستنی آنها می گذرد و یا دارای کره جدا نشده می باشند، ممنوع است.

فصل هشتم

کادرفنی مسابقات درساژ

هیأت داوران:

- ۱- هیأت داوران موظف به بررسی و رسیدگی به تمام تخلفات از قوانین و مقررات و اعتراضات و گزارشاتی است که در حین دوره داوران آنان رخ می دهد (یک ساعت قبل از شروع رویداد تا نیم ساعت بعد از اعلام نتایج مسابقه)
- ۲- پیش از اتخاذ هر تصمیمی که موجب جریمه افراد گردد هیأت داوران باید تمامی مدارک و شواهد و در عین حال توضیحات فرد خاطی را بررسی نموده و در تمامی موارد سعی نماید تا موارد را با روحیه ورزشی و عادلانه حل و فصل نماید.
- ۳- هیأت داوران مجاز است تا در حین دوره داوران جرائم مشروحه زیر را برای سوارکاران، مربیان و مالکان اسب ها اعمال نماید که باید این تصمیمات ابتدا شفاهی و در پی آن به صورت کتبی به افراد ابلاغ گردد.

- کارت زرد

- جریمه نقدی حداکثر معادل مبلغ ثبت نام هر سطح

- محرومیت از یک مسابقه و یا کل مسابقات یک روز و گزارش به کمیته انضباطی در صورت جدی بودن مورد هیأت داوران باید موارد زیر را به کمیته پژوهش (کمیته انضباطی) ارجاع دهد.

- تمامی مواردی که خارج از محدوده زمانی قضاوت داوران رخ می دهد.

- اخراج اسب بنا به دلایل دامپزشکی

کلاتران:

۱- برای اجرای دقیق قوانین و مقررات که عمدتاً در ارتباط با بی رحمی، کنترل شلاق، مهمیز، دهنله ها، زین و برگ، لباس، تجهیزات، ورود و خروج اسب ها در زمان معین به میدان اصلی و غیره می باشد.

۲- کمیته برگزارکننده تمامی مسابقات داخل استانی و ملی باید یک نفر را به عنوان کلاتر میدان تمرین انتخاب کرد.

- به طور کلی کلاتران اجازه ورود به تمامی قسمت های مسابقه را خواهند داشت.

۳- یک کلاتر باید به محض ورود اسب به میدان تمرین در آنجا حضور داشته و تمامی موارد را به هیأت داوران و یا کمیته پژوهش گزارش دهد.

انتخاب داوران و کلاتران:

۱- در مسابقات استانی انتخاب افراد مذکور با هماهنگی کمیته درساز هیأت مربوطه و در مسابقات ملی انتخاب به عهده کمیته درساز فدراسیون می باشد.

۲- در مسابقات استانی و ملی، در صورت امکان می تواند داوران به عهده داوران دعوت شده از خارج از کشور باشد.

کمیته پژوهش:

۱- کمیته پژوهش می تواند متشکل از حداقل ۳ عضو بوده که یکی از آنها به عنوان رئیس انجام وظیفه می نماید.

۲- افراد این کمیته باید همگی آشنا به ورزش سوارکاری بوده و حداقل یکی از آنها باید دارای مدرک درجه ۳ داوران باشد.

۳- وظیفه کمیته پژوهش رسیدگی به اعتراضات و شکایات در خارج از زمان داوران هیأت داوران می باشد.

اهداف کمیته پژوهش:

- ۱- اعضای کمیته پژوهش یا حداقل یکی از آنها باید در طول مسابقه و یا رویداد در محل مسابقه حضور داشته و همیشه در دسترس باشد (انتخاب کمیته پژوهش اختیاری می باشد).
- کمیته پژوهش مسئول رسیدگی به موارد زیر می باشد:
- ۲- تقاضا برای رسیدگی به رأی هیأت داوران
- ۳- اعتراضات رسیده به کمیته پژوهش، که این اعتراضات ممکن است مستقیماً از طرف اشخاص بوده و یا از طرف هیأت داوران برای رسیدگی به پژوهش ارجاع داده شود.
- ۴- رسیدگی به مواردی که خارج از محدوده زمانی قضاوت داوران اتفاق می افتد.
- ۵- بررسی گزارشات رسیده از افراد رسمی مسابقات و دیگر افراد
- ۶- کمیته پژوهش مجاز است جرائم مشروحه زیر را برای سوارکاران و مالکان اسب در نظر بگیرد:
  - کارت زرد
  - جریمه نقدی حداکثر معادل مبلغ ثبت نام
  - محرومیت از یک مسابقه یا کل رویداد و گزارش به کمیته انضباطی در صورت جدی بودن مورد
  - ممکن است تمامی جرائم فوق به شکل توأم نیز اعمال گردد.

جریمه ها:

- جرائم در موارد تخلف از قوانین یا در صورت انجام اعمال خلاف ادب و رفتار ناشایست یا بی عدالتی یا بی رحمی با اسب یا خلاف روحیه ورزشی خصوصاً در موارد زیر اعمال می گردد:
- ۱- تخطی و هرگونه سوء استفاده افراد از قوانین و مقررات
  - ۲- تمامی اعمال بی رحمانه با اسب
  - ۳- تمامی رفتار خلاف شئون اخلاقی و ورزشی، فحاشی به کادر فنی، تماشاگران و دیگر سوارکاران، ایجاد درگیری و ضرب و شتم در حین مسابقات
  - ۴- درخصوص تخلفات کادر فنی برگزار کننده مسابقه اعم از داوران، کلانتران، دامپزشکان و ... در صورت مشاهده، به درخواست کمیته دسراژ فدراسیون پرونده فرد یا افراد خاطی به کمیته انضباطی ارجاع داده خواهد شد.
- نکته: قوانین فوق برای شرکت کنندگان اعم از تماشاچیان، کادر فنی، کادر اجرایی در محدوده وظایف خود و ... قابلیت اجرا دارد.

راهنمای جریمه ها:

- ۱- تمامی جرائم نقدی باید در اسرع وقت به نماینده کمیته برگزار کننده و یا در صورت عدم دسترسی به کمیته پژوهش مسابقه پرداخت شده و در غیر اینصورت از شرکت فرد خاطی در تمام مسابقات و یا همکاری در مسابقه بعدی جلوگیری به عمل خواهد آمد. ضمناً موارد محرومیت درازمدت (بیش از یک رویداد) نیز به کلیه استان ها برای اطلاع و جلوگیری از شرکت فرد خاطی در کلیه مسابقات کشور اعلام خواهد شد.
- ۲- ته چک کارت های زرد در پرونده مخصوصی در فدراسیون و هیأت ها نگهداری شده تا در مواقع ضروری مورد استفاده قرار گیرد.
- ۳- در مورد خلاف های مربوط به موارد دامپزشکی مانند مخفی نمودن شناسنامه و هویت اسب، شرایط مادیان ها و همچنین در مورد تخلفات شناسنامه ای سوارکاران یا از این قبیل موارد به کمیته انضباطی برای تصمیم گیری نهایی ارجاع خواهد شد.
- ۴- کارت زرد

از آنجایی که انجام برخی اعمال خلاف مقررات که به داوران حق اخراج سوارکار از مسابقه را می دهد که گاهی موجب تضعیف حقوق سوارکاران دیگر می شود و همچنین در مورد برخی خلاف ها که برای انجام آنها در مقررات، مجازات خاصی در نظر گرفته نشده است موجبات آن را فراهم آورده که فدراسیون جهانی کارت زرد تهیه نماید که اصولاً در موارد زیر سر داور، سر کلاتر و رئیس کمیته پژوهش رویدادها می توانند بسته به مورد، از کارت زرد استفاده نمایند:

۴-۱: حمل شلاق بلندتر از ۱۲۰ سانتی متر در مانژ تمرین

۴-۲: تکرار عمل خلاف که به سوارکار یا فرد مسئول دیگری تذکر شفاهی داده شده باشد.

۴-۳: بی احترامی و هتک حرمت افراد رسمی مسابقه و برگزار کنندگان

۴-۴: فحاشی و دعوا و اخلال در حین مسابقه

۴-۵: اعمال خلاف اخلاف و ناشایست در هنگام رویداد و یا حتی در اردوی تدارکاتی، اگر سوارکاری در طی رویداد کارت زرد دوم خود را دریافت نماید از کل رویداد محروم شده و به کمیته انضباطی هیأت و یا فدراسیون ارجاع داده خواهد شد. همچنین دریافت دومین کارت زرد در طی یک سال ورزشی موجب ارجاع سوارکار به کمیته انضباطی خواهد شد.

نکته: کارت زرد دارای یک قسمت ته چک بوده که توسط سر داور و یا سر کلاتر بخش اصلی بریده شده به سوارکار یا فرد خاطی داده می شود و ته چک به دبیرخانه فدراسیون سوارکاری و یا هیأت و یا سر داور مسابقه داده خواهد شد.

تبصره: سر کلاتر یا سر داور بسته به اهمیت مورد و یا شرایط موجود، ممکن است بسته به تصمیم خود ابتدا تذکر داده و یا مستقیماً از کارت زرد استفاده کرده و یا همان مرحله اول سوارکار را حذف نماید.

ودیه ها:

۱- تمامی اعتراضات، شکایات و گزارشات رسیده به هیأت داوران و کمیته پژوهش باید همراه مبلغی معادل مبلغ ثبت نام به عنوان ودیعه باشد.

۲- مبلغ ودیعه پس از رسیدگی در صورت وارد بودن اعتراض باز پس داده خواهد شد و در غیر اینصورت به نفع کمیته برگزار کننده مسابقه ضبط می شود.

اعتراضات:

۱- اعتراضات در طول یک رویداد یا مسابقه و نادیده گرفتن قوانین و مقررات، به کمیته برگزار کننده یا کمیته پژوهش داده می شود.

۲- اعتراض کننده باید از مسئولین رسمی هیأت سوارکاری، سرپرست تیم ها، کادر فنی مسابقه، سوارکاران، دامپزشکان تیم ها و در مورد سوارکاران زیر ۱۸ سال اولیاء و مربی آنها باشد؛ لذا تماشاچیان و یا افراد غیر رسمی حق اعتراض به هیأت داوران یا پژوهش را نداشته و در صورت برهم زدن نظم مسابقه به وسیله اینگونه افراد غیر رسمی، مسئول مجموعه می تواند نسبت به اخراج آنها از مجموعه اقدام نماید.

۳- تمامی اعتراضات باید کتبی و امضاء شده به همراه مدارک و اسناد ضروری همچنین ودیعه مربوطه به هیأت داوران یا کمیته پژوهش تسلیم گردد. اعتراضات مختلف رسیده به هیأت داوران در محدوده های زمانی زیر قابل پیگیری است:

* اعتراضات در مورد شرایط میدان باید حداکثر تا شروع مسابقه ارجاع شود و پس از شروع مسابقه به موارد فوق رسیدگی نخواهد شد.

* اعتراضات در مورد نتایج نهایی رده بندی مسابقه باید تا پایان وقت اداری ۳ روز بعد از مسابقه (غیر تعطیل) به مسئول برگزاری مسابقه تسلیم شود.

* اعتراضات در مورد سن سوارکاران و اسب ها در هر زمان قابل ارجاع و پیگیری می باشد.

شکایات:

- ۱- شکایات در مورد تمامی افراد و هر مقامی در یک مسابقه به دلایلی غیر از تخلف از قوانین و مقررات اطلاق می گردد.
- شکایات در موارد بی حرمتی، بی ادبی و اعمال خلاف روحیه ورزشی می تواند صورت پذیرد.
- ۲- شخص شاکی باید از مسئولین رسمی هیأت های سوارکاری، سرپرست تیم ها، کادر فنی، دامپزشکانی، سوارکاران و مربیان باشد.
- ۳- شکایات باید کتبی امضاء شده و همراه مدارک و اسناد ضروری و دلیله مربوطه به هیأت داوران ارجاع گردد.

گزارشات:

- ۱- هر شخصی می تواند در مورد اعمال خلاف قانون و بالاحص بی رحمی با اسب به هیأت داوران یا کمیته انضباطی گزارش رسمی دهد و این گزارش باید کتبی و به همراه مدارک و شواهد ضروری باشد.
- ۲- تمامی اعضاء کادر فنی مسابقه باید موارد بی رحمی با اسب و دیگر تخلفات از قوانین و مقررات و موارد ذکر شده را گزارش نمایند.

ثبت اعتراضات، شکایات و گزارشات:

- ۱- تمامی این موارد باید توسط سر داور و یا رئیس کمیته پژوهش و یا سر کلانتر مسابقه یا نمایندگان آنها جمع آوری شده و برای درج در پرونده مسابقات و افراد به کمیته برگزار کننده ارجاع شود.
- ۲- تمامی تصمیمات انضباطی برای عبرت گرفتن دیگران همانطوریکه شیوه عملکرد فدراسیون جهانی سوارکاری می باشد ممکن است در مطبوعات و گزارشات رسمی فدراسیون به چاپ برسد، به جز مواردی که علنی گشتن آن جنبه عمومی نداشته باشد.

هزینه های کادر فنی:

- کمیته برگزار کننده موظف است تمامی هزینه های کادر فنی و اجرایی برگزاری مسابقات (طبق تعرفه فدراسیون) پرداخت کند. جدول حق الزحمه فدراسیون نشانگر حداقل تعرفه می باشد و برگزار کننده ممکن است براساس بضاعت مالی خود مبالغ بیشتری پرداخت نمایند.

فصل ہفتم

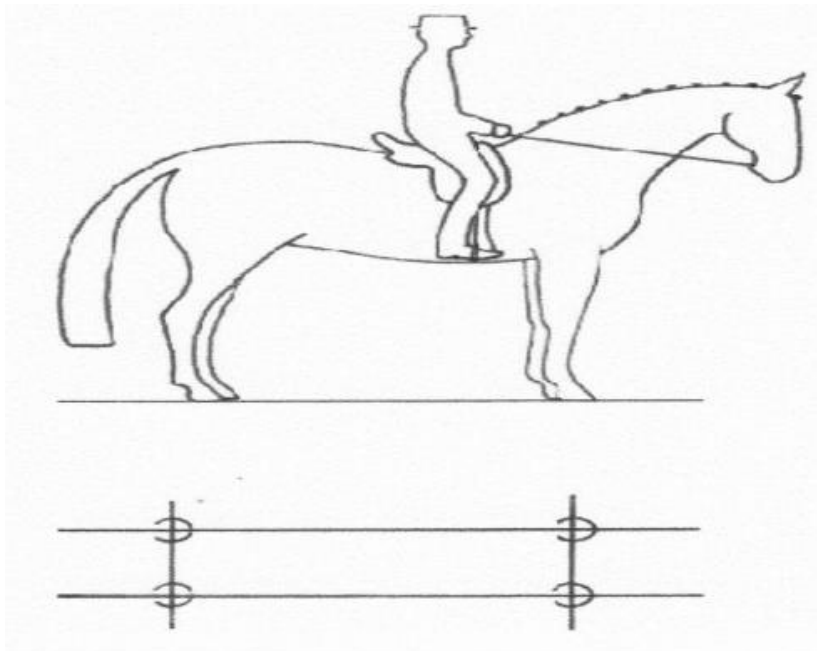
گام ہا و حرکات

ماده ۴۰۲ - ایست (The Halt)

۱- در هنگام ایست، اسب می بایستی هوشیار، بی حرکت و مستقیم در حالیکه وزنش بر روی چهار پا به طور یکنواخت تقسیم شده باشد، قرار بگیرد. گردن در این حالت افراخته بن دو گوش بالاترین نقطه و زاویه سر از خط عمود کمی جلوتر قرار داشته باشد. در حالی که اسب به دهنه قرار دارد، می بایستی دهنه را به آرامی جویده و تماس بسیار نرمی با دست سوارکار برقرار ساخته و آماده حرکت با کوچکترین اثر سوارکار باشد. حرکت ایست در طول زمان ادای احترام ادامه می یابد.

۲- ایستادن با انتقال وزن اسب به قسمت خلفی به وسیله ازدیاد عمل نشیمن و پاهای سوارکار ممکن می گردد. در واقع با راندن (عمل پاها و نشیمن) اسب از طرفی و جلوگیری از حرکت به جلو و از طرف دیگر با دست هایی نرم می توان به یک ایست کامل و نه یک ایست ناگهانی در نقطه ای از پیش تعیین شده دست یافت.

۳- بررسی کیفیت گام ها قبل و بعد از ایست منتج به یک ارزیابی صحیح می گردد.

ماده ۴۰۳ - قدم (The Walk)

۱- قدم نوعی حرکت منظم و به جلو بوده که با فواصل منظم دست و پای اسب یکدیگر را دنبال نموده و موجب ایجاد یک حرکت چهار زمانه می شود. نظم همراه با آرامش می بایست در طول حرکت حفظ گردد.

۲- هنگامی که دست و پای یک سمت در یک زمان تقریباً با هم به حرکت درآمده و به جلو گذاشته شوند، یک حرکت جانبی را در اسب ایجاد می نماید. این بی نظمی که به نام یورقه (Ambling) نامیده می شود موجب زوال و خرابی روش های حرکت اسب می گردد.

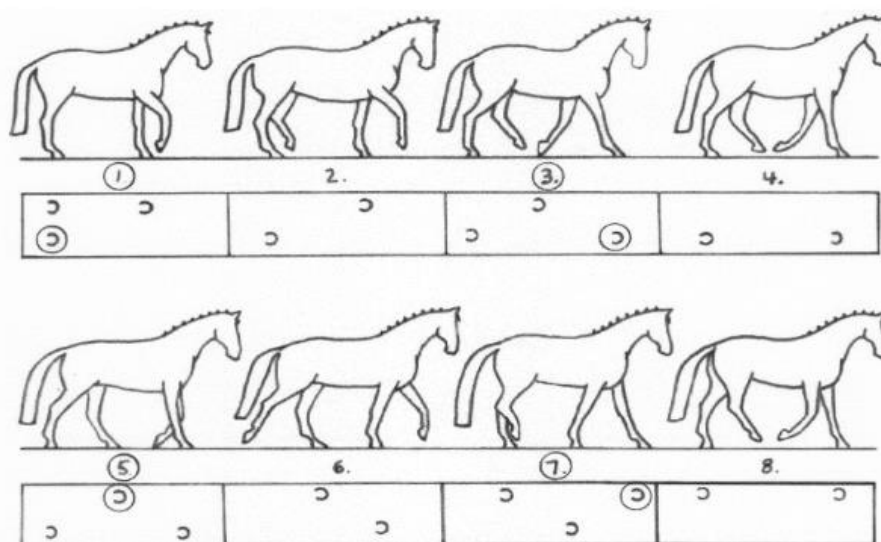
۳- انواع قدم به شرح زیر می باشد: قدم جمع، قدم متوسط، قدم کشیده، قدم آزاد، همیشه تفاوت محسوسی می بایست مابین این حرکات وجود داشته باشد.

۳-۱: قدم جمع (Collected Walk): در این حالت اسب به دهنه باقی می ماند، با گامهایی استوار رو به جلو، با گردنی افراشته و منحنی به طور کاملاً وزن خود را روی چهار دست و پای خود حمل می نماید. زاویه صورت به عمود می رسد و در این حالت تماس نرمی با دهان اسب بایستی ایجاد نمود. بخش عقبی اسب در این حالت کاملاً درگیر و متحرک و مفاصل خرگوشی نیز تحرک خوبی از خود نشان می دهند.

حرکت در این حال می بایستی به جلو و پر انرژی بوده و حرکت پای اسب بایستی با یک آهنگ منظمی حرکات دست را دنبال نماید. در این نوع قدم در مقایسه با قدم متوسط اسب در هر گام خود مسافت کوتاهتری را طی می نماید ولی در عوض ارتفاع دست و پای اسب از زمین بیشتر می باشد. دلیل این موضوع نیز خمش بیشتر کلیه مفاصل می باشد. لذا جهت جلوگیری از عجله و یا بی نظمی در این نوع حرکت، به طور کلی این نوع قدم نسبت به قدم متوسط کوتاه تر ولی فعال تر خواهد بود.

۲-۳: قدم متوسط (Medium Walk): این قدم یک قدم آزاد و منظم و کمی کشیده می باشد. در این حال اسب به دهنه باقی می ماند و در حالتی آرام قدمی پر انرژی از خود نشان می دهد با گام هایی منظم، به طوری که پای عقب اسب در جلوی رد پای دست قرار خواهد گرفت. در این حال سوارکار تماسی نرم و سبک و یکنواخت را با دهان اسب برقرار می سازد به نحوی که سر و گردن اسب حرکت طبیعی داشته باشد.

۳-۳: قدم کشیده (Extended Walk): در این حال اسب بیشترین مسافت ممکن را طی می نماید بدون این که عجله نموده و یا نظم حرکات را از دست بدهد. پاهای عقبی اسب به طور مشخص در جلوی ردپای دست قرار می گیرد. سوارکار در حالی که تماس با دهان اسب را کاملاً حفظ می کند به اسب این اجازه را می دهد تا سر و گردن خود را بکشد. در این حالت پوزه اسب به طور مشخص از خط عمود جلوتر است.

قدم حرکتی است با چهار ضرب که در هشت مرحله تکمیل می گردد. (اعداد فوق نشانگر این امر است)

۴-۳: قدم آزاد (Free Walk): این نوع قدم، حرکتی است در آرامش که به اسب در آزادی کامل اجازه می دهد گردن خود را به پایین و جلو بکشد. میزان پوشش زمین و طول گام ها، قرار گرفتن پاهای عقب به صورت کاملاً واضح در جلوی رد پاهای جلو از عوامل مهم در کیفیت قدم آزاد می باشد.

۵-۳: قدم با دستجلو آزاد (Stretching on a Long Rein):

این تمرین به وضوح نشاندهنده مرتب بودن اسب بوده و آرامش، فرمانبرداری، تعادل آن را ثابت می نماید. جهت اجرای صحیح این تمرین سوارکار باید دستجلو را بتدریج آزاد نموده که اسب سر خود را به جلو و پایین برد. وقتی گردن به جلو و پایین کشیده می شود پوزه اسب تقریباً با شانه ها در یک خط افقی قرار می گیرد. تماس نرم و مداوم سوارکار می بایست ادامه یابد. آهنگ گامها تداوم یافته و شانه ها سبک و اندام خلفی کاملاً درگیر می باشند. در هنگام جمع کردن دستجلو اسب باید بدون هیچگونه مقاومت در دهان و یا کشیدن سر تماس را قبول کند.

ماده ۴ + ۴ - یورتمه (The Trot)

۱- یورتمه یک حرکت دو زمانه بوده به طوری که هر اریب اسب (دست راست، پای چپ، دست چپ و پای راست) با یک فاصله زمانی به عنوان زمان تعلیق بین آنها یکی پس از دیگری روی زمین قرار می گیرد.

۲- یورتمه همیشه می بایستی آزاد، با تحرک و منظم و بدون هیچگونه مکثی صورت پذیرد.

۳- قضاوت در مورد کیفیت حرکت یورتمه بوسیله داشته یک احساس عمومی امکانپذیر می باشد، نظم و الاستیسیته گامها که ناشی از نرمش و سبکی پشت و تحرک قوی بخش خلفی اسب بوده و موجب حفظ و ادامه ریتم و تعادل طبیعی اسب (حتی در هنگام انتقال از یک یورتمه دیگر) می شود، از خواص یورتمه می باشد.

۴- انواع یورتمه به شرح زیر می باشد: یورتمه جمع، یورتمه کار، یورتمه متوسط، یورتمه کشیده و افزایش طول گامها.

۴-۱: یورتمه جمع (Collected Tort): در این حرکت اسب همچنان به دهنه باقی می ماند و با گردنی افراشته و خمیده (Arched) به جلو حرکت می کند. مفاصل خرگوشی و بخشی خلفی به خوبی درگیر و فعال بوده و تحرک مکانی پرانرژی را فراهم می سازد که در نتیجه آن شانه های اسب آزاد خواهند بود و می توانند به هر سمتی به راحتی حرکت کنند، در این حرکت مسافت طی شده توسط اسب در هر گام در مقایسه با دیگر انواع یورتمه کوتاهتر بوده ولی از نرمش و آهنگ حرکت اسب کاسته نخواهد شد.

۴-۲: یورتمه کار (Working Tort): این یورتمه مابین یورتمه جمع و متوسط قرار می گیرد و برای اسبی است که هنوز به سطحی نرسیده که حرکات جمع انجام دهد اما می تواند این یورتمه را کاملاً در حال تعادل کامل انجام دهد و همچنان به دهنه باقی بماند و با گام هایی نرم برابر و الاستیک (Elastic) و روان با تحرک بخشی خلفی به جلو می رود. در واقع تعریف تحرک خوب مفاصل خرگوشی (بخش خلفی اسب) به این معنا نیست که جهت انجام یورتمه کار با کیفیت بالا حتماً نیاز به تجمع می باشد، بلکه تنها اهمیت تحرک مکانی که در اثرات فعالیت بخش خلفی به وجود می آید را گوشزد می نماید.

۴-۳: یورتمه متوسط (Medium Trot): این حرکت با گامهای کوتاهتر از یورتمه کشیده انجام می گیرد ولی اسب در اصطلاح گردتر از حالت قبل است. اسب با گامهایی آزاد و تقریباً کشیده به جلو می رود در حالیکه تجمع ناشی از تحرک بخش خلفی کاملاً دیده می شود. در این حال سوارکار اسب را به دهنه نگه می دارد و سر (مقایسه با یورتمه جمع و کار) از حالت عمودی کمی جلوتر رفته و به اسب این اجازه را می دهد که سر و گردن را کمی به پایین ببرد. گام های اسب در این حالت با یکدیگر موازی بوده و کل حرکت در توازن و آزادی کامل انجام می پذیرد.

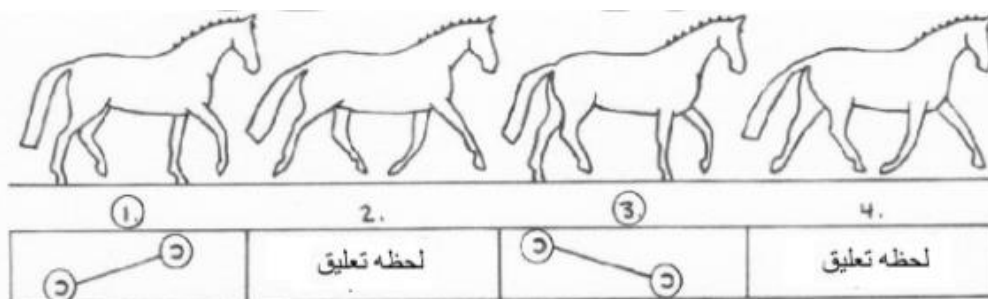
۴-۴: یورتمه کشیده (Extended Trot): در این نوع یورتمه اسب تا حد امکان مسافت بیشتری را در هر گام خود طی می نماید. در این حال اسب بدون شتابزدگی توازن حرکات خود را از دست نداده و طول گام های خود را تا سر حد امکان افزایش می دهد که این افزایش طول گام به همراه بالا آمدن و تنها در نتیجه تحرک مکانی بسیار بالایی بخش خلفی (پاهای اسب) اسب می باشد. سوارکار نیز بدون این که متوسل به کشیدن بیش از حد دهان اسب شود، جهت کشیده تر کردن گام ها، اسب خود را همچنان به دهانه (On The Bit) نگه می دارد. در این حالت یورتمه کشیده اسب دست ها را در نقطه ای که دست ها در هوا به آن اشاره می کنند پرتاب کرده و به زمین می گذارد، لذا دست ها و پاهای اسب در حالتی که در حال حرکت کشیده است، (دست چپ و پای راست و پای چپ) می بایستی در حالت تقریباً موازی با یکدیگر حرکت نمایند. در این حال کل حرکت می بایستی کاملاً متعادل انجام شود و تغییر حرکت (Transition) به یورتمه جمع بایستی با قرارگیری وزن بیشتر بر قسمت خلفی اسب به راحتی اجرا گردد.

۴-۵: کشیدن گامها (Lengthening of Steps):

در آزمون اسبهای ۴ ساله حرکت کشیدن گامها در یورتمه لازم است. این حرکت مابین یورتمه کار و یورتمه متوسط بوده تحت شرایطی که تعلیمات و توانایی اسبها برای انجام یورتمه متوسط توسعه نیافته است.

۵- کلیه انواع یورتمه می بایستی به صورت نشسته انجام بگیرد، مگر شرایط دیگری در آزمون (Test) درساژ ذکر شده باشد.

ماده ۴۰۵ چهارنعل (The Canter)

۱- چهارنعل یک حرکت سه زمانه می باشد، به طوری که به طور مثال در چهار نعل به راست حرکت پاهای اسب به صورت زیر می باشد: پای چپ، اریب چپ (دست چپ و پای راست با هم)، دست راست، سپس یک حالت تعلیق در هوا به طوری که چهار دست و پای اسب در هوا معلق شده سپس گام بعدی.

۲- گام های چهارنعل می بایستی همیشه با سبکی، توازن و نظم برداشته شوند بدون هیچگونه درنگ و سکنه.

۳- کیفیت حرکت چهارنعل به وسیله احساس قابل قضاوت می باشد. نظم و سبکی حرکت سه زمانه که ناشی از قبول صحیح دهنه با داشتن یک قفای نرم و تحرک سمت خلفی اسب و مفاصل خرگوشی بوده و همچنین دارا بودن قابلیت حفظ آهنگ و تعادل طبیعی حتی در هنگام تبدیل حرکات از خصوصیات یک چهارنعل صحیح می باشد. همچنین اسب می بایستی همیشه در خطوط راست، کاملاً مستقیم بماند.

۴- انواع چهارنعل به شرح زیر می باشد: چهارنعل جمع، چهارنعل کار (Working)، چهارنعل متوسط، چهارنعل کشیده و کشیدن شلنگ ها.

۴-۱: چهارنعل جمع (Collected Canter): اسب در حالی که به دهنه می باشد با سر و گردنی خمیده به سمت جلو حرکت می کند. مشخصه چهارنعل جمع، سبکی بخش قدامی اسب و تحرک و درگیر بودن بخش خلفی می باشد که نتیجه آن سبکی، آزادی و تحرک شانه ها و تحرک بسیار بالای اسب است. طول گام ها از انواع دیگر چهارنعل کوتاه تر بوده ولی در عوض گام های اسب سبک تر و متحرک تر می باشد.

۴-۲: چهارنعل کار (Working Canter): این روش، چهارنعلی است بین جمع و متوسط، در این حال اسبی که هنوز برای انجام حرکات تجمعی آماده نمی باشد در حالی که به دهنه باقی می ماند، می تولد از خود گام هایی متعادل به جلو، سبک و موزون با تحرک بالای مفاصل خرگوشی نشان دهد. در اینجام جمله «تحرک بالای مفاصل خرگوشی» به این معنا نیست که برای انجام چهارنعل کار نیاز به تجمع می باشد. این جمله فقط اهمیت تحرک مکانی حاصل از بخش خلفی اسب را گوشزد می نماید.

۴-۳: چهارنعل متوسط (Medium Canter): این روش، چهارنعلی مابین چهارنعل کار و کشیده می باشد. در این حالت اسب با گام های آزاد، متعادل و تقریباً کشیده با تحرک مکانی منتج از بخش خلفی به جلو حرکت می کند. سوارکار در این نوع چهارنعل اسب را در حالت به دهنه نگه داشته و اجازه می دهد تا سر اسب در مقایسه با چهارنعل جمع و کار، کمی از حالت عمودی جلوتر و کمی پایین تر قرار گیرد و گام های اسب کاملاً کشیده و برابر بوده و کل حرکت متعادل و آزاد می باشد.

۴-۴: چهارنعل کشیده (Extended Canter): در این نوع چهارنعل، اسب تا حد امکان مسافت بیشتری را در هر گام خود طی می نماید، در حالی که آهنگ حرکت اسب حفظ می گردد و بدون شتابزدگی، گام های وی در هوا کشیده تر شده و بدون این که آرامش و

سبکی خود را از دست بدهد، کلیه علائم ناشی از تحرک مکانی قوی بخش خلفی اسب می باشد. سوارکار نیز بدون اینکه متوسل به کشیدن بیش از حد دهان اسب شود، اسب خود را همچنان به دهنه نگه می دارد. در اینجا برای این که سر و گردن به جلو کشیده شود، نوک بینی اسب کمابیش به جلوتر کشیده می شود. تغییر حرکت (Transitin) از چهارنعل متوسط و چهارنعل کشیده به چهارنعل جمع می بایستی با توازن (Cadence) و با نرمی و انتقال وزن به اندام خلفی صورت پذیرد.

۵- چهارنعل مخالف (Counter Canter): این حرکت حالتی است که به طور مثال وقتی سوارکار در حال چهارنعل روی دایره به چپ می باشد عملاً اسب را در حالت چهارنعل به راست نگه می دارد (اسب دست راست را به جلو می اندازد). چهارنعل مخالف یک حرکت نرم کننده برای اسب می باشد، در این حالت اسب انعطاف طبیعی خود را حفظ نموده و تمایل بدن وی به سمت دستی است که به جلو می اندازد (در حالت مثال بالا تمایل به سمت راست - مترجم). لذا حرکت بدنی اسب به وی اجازه نمی دهد که ستون فقرات خود را بر روی خط دایره منطبق نماید. سوارکار می بایستی از هر نوع حرکت نامنظم و پیچ و تاب خوردن اسب که منجر به ایجاد انقباض در اسب می شود جلوگیری نموده و می بایستی خصوصاً سعی در محدود کردن انحراف کفل به خارج از دایره نماید. ضمناً سوارکار می بایستی توقع خود را از اسب با توجه به درجه نرمی اسب محدود سازد.

۶- تعویض ساده دست ها در چهارنعل (Simple Change of Leg at Canter):

این نوع تعویض دست، تعویضی است که طی آن اسب به سرعت از چهارنعل به قدم برگشته و پس از طی سه تا پنج قدم محسوس مجدداً شروع به چهارنعل بر روی دست دیگر می نماید.

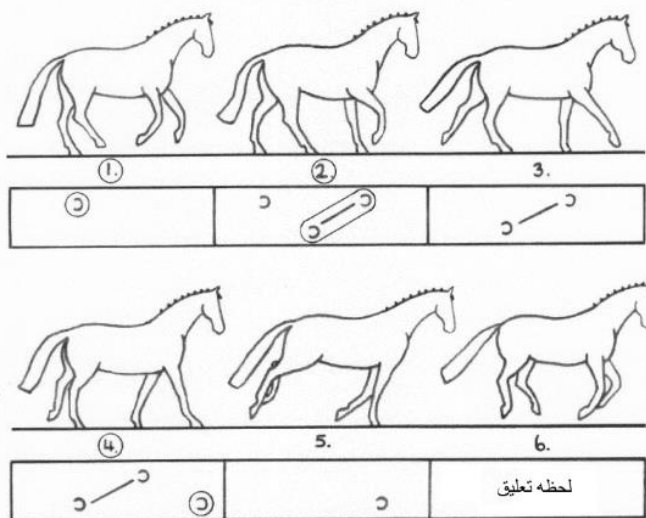
۷- تعویض دست در هوا (Flying Change of Leg):

این نوع تعویض دست در ارتباط بسیار نزدیکی با تعلیق بین گام های چهارنعل اجرا می گردد. همچنین این نوع تعویض دست می تواند پشت سر هم اجرا شود؛ به طور مثال در هر ۲، ۳، ۴ و یا هر یک گام یک بار. در این حال اسب همچنان سبک، آرام و مستقیم با تحرک مکانی قوی باقی مانده و در عین حال آهنگ و تعادل خود را طی انجام تعویض ها حفظ می کند. برای جلوگیری از محدود شدن سبکی و روانی حرکت اسب در هنگام انجام تعویض های پشت سر هم، تحرک اسب می بایستی حفظ گردد.

هدف از انجام این تعویض ها نشان دهنده حساسیت، فرمانبرداری و عکس العمل اسب در اثرهای تعویض دست می باشد.

۸- کشیدن شلنگ ها (Lengthening of Strides):

در آزمون اسب های ۴ ساله اجرای حرکت کشیدن گام ها در چهارنعل لازم است. این حرکت مابین چهارنعل کار و متوسط بوده، تحت شرایطی که تعلیمات و توانایی اسب ها برای انجام چهارنعل متوسط توسعه نیافته است.

ماده ۴۰۶ عقب روی (The Rein Back):

- ۱- این حرکت رو به عقب و ۲ ضریبی بوده و لحظه تعلیق ندارد. به طوری که دست و پای مخالف اسب (Diagonal) با هم بلند شده و با هم به زمین گذاشته می شوند. در این حالت دست و پای اسب بایستی کاملاً بالا آمده و پاهای اسب بایستی در خط مستقیم باقی بماند.
- ۲- در حین انجام عقب روی و در هنگام ایست پس از آن اسب می بایستی کاملاً بدون حرکت بوده و با اطمینان به عقب رفته همچنان به دهنه باقی بماند و آماده حرکت به جلو باشد.
- ۳- پیش دستی، تعجیل در حرکات، مقاومت یا بالا بردن سر، انحراف کفل از خط مستقیم، باز کردن پاها از هم و عدم تحرک پاها و کشیدن دست ها روی زمین از خطاهای جدی به حساب می آیند.
- ۴- گامها به ازای حرکت هر یک از پاهای جلوی اسب شمارش می گردد اگر در طی انجام یک تست درساژ، یورتمه و یا چهارنعل می بایستی پس از عقب روی اجرا شود، اسب می بایستی بدون هیچگونه مکث و یا حرکات اضافی از حرکت عقب روی شروع به حرکت یورتمه و یا چهارنعل نماید. در هر جا از آزمون که به طول یک اسب عقب روی درخواست شده با ۳ و یا ۴ گام باید انجام گیرد.
- ۵- عقب روی های پشت سر هم شامل ۲ عقب روی به همراه قدم در میان آنها می باشد که می بایست با حرکات انتقالی نرم و تعداد گام های ذکر شده انجام گیرد.

ماده ۴۰۷ انتقال از یک حرکت به حرکت دیگر (The Transitions):

- ۱- تعویض روش حرکت و سرعت حرکت می بایستی به وضوح در محل علامت موردنظر اجرا شود، انتقال می بایستی سریعاً اجرا شده و در عین حال بایستی به نرمی تمام و بدون خشونت صورت پذیرد. در ضمن توازن روش حرکت بایستی تا لحظه تعویض روش و یا تا لحظه توقف حفظ گردد. در این حال اسب بایستی همچنان سبک و آرام و با حالتی صحیح باقی بماند.
- ۲- همچنین مورد فوق درباره انتقال از یک حرکت به حرکت دیگر صدق می کند، به طور مثال مانند انتقال از پاساژ به پیافه برعکس.

ماده ۴۰۸ نیم توقف (The Half-Half):

- نیم توقف اثری است که به سختی قابل دیدن است و اغلب با همکاری عمل نشست، پاها و دست سوارکار به طور همزمان انجام شده و هدف از انجام آن افزایش توجه و تعادل اسب قبل از اجرای یکسری حرکات و یا انتقال از یک روش به روش دیگر (به طور مثال یورتمه - چهارنعل و یا برعکس — مترجم) می باشد. در این جا با انتقال وزن بیشتر به بخش خلفی اسب، درگیر شدن بیشتر پاهای اسب و حفظ تعادل کفل آسان تر می شود که در نتیجه کمک بیشتری به سبکی بخش قدامی و به طور کلی تعادل اسب خواهد شد.

ماده ۴۰۹ تغییر جهت (The Changes of Direction):

- ۱- در هنگام تغییر جهت، اسب می بایستی بدن خود را بر روی انحناء مسیری که طی می کند منطبق سازد و در عین حال نرم باقی مانده اثرات سوارکار را دنبال نماید، بدون هیچگونه مقاومت، تغییر در روش حرکت، آهنگ یا سرعت.
- ۲- تغییر جهت می تواند به روش های ذیل اجرا شود:
  - الف) چرخش به سمت راست شامل از گوشه روها (یک چهارم دایره کوچک حدود ۶ متر)
  - ب) از گوشه روهای بلند و کوتاه
  - ج) نیم دایره های کوچک و بزرگ با تعویض جهت
  - د) نیم پیروئت و دیگر چرخش ها

ح) ماریچ ها

و) تعویض دست ها در حرکت زیگزاگ.

اسب می بایست قبل از تغییر جهت کاملاً در خط مستقیم قرار داشته باشد.

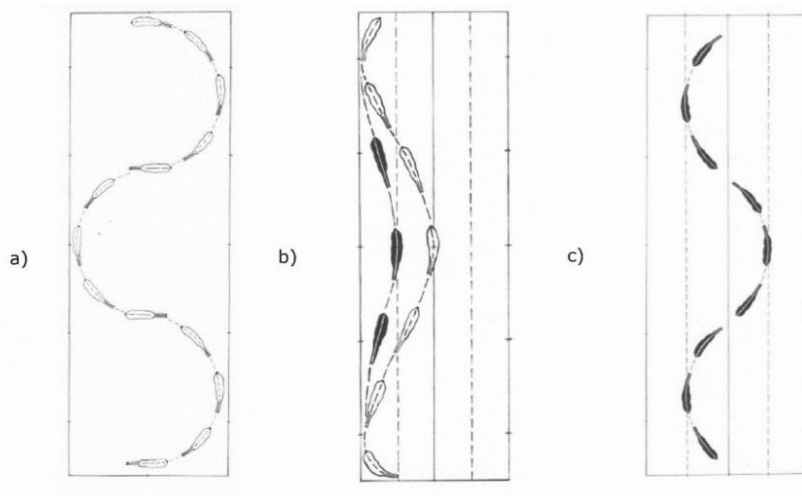
* زیگزاگ حرکتی است که بیش از ۲ Half Pass با تغییر جهت داشته باشد.

ماده ۴۱۰ اشکال (The Figures):

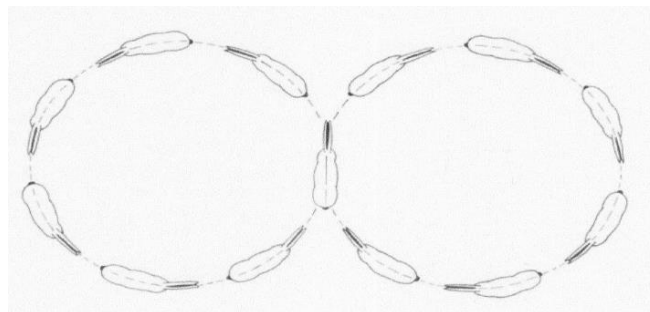
۱- ولته (Volte): ولته به دایره ای به قطر ۸، ۶ یا ۱۰ متر اطلاق می گردد. برای قطر بیش از ۱۰ متر کلمه «دایره» اطلاق می شود.

۲- ماریچ (Serpentine): ماریچ شامل تعدادی نیم دایره است که به وسیله خطوط مستقیم به یکدیگر متصل می شوند. در هنگامی که اسب خط وسط (Center Line) را قطع می کند بدن اسب می بایستی با عرض مانژ موازی باشد. بسته به اندازه نیم دایره ها، طول خطوط مستقیم نیز متغیر خواهد بود.

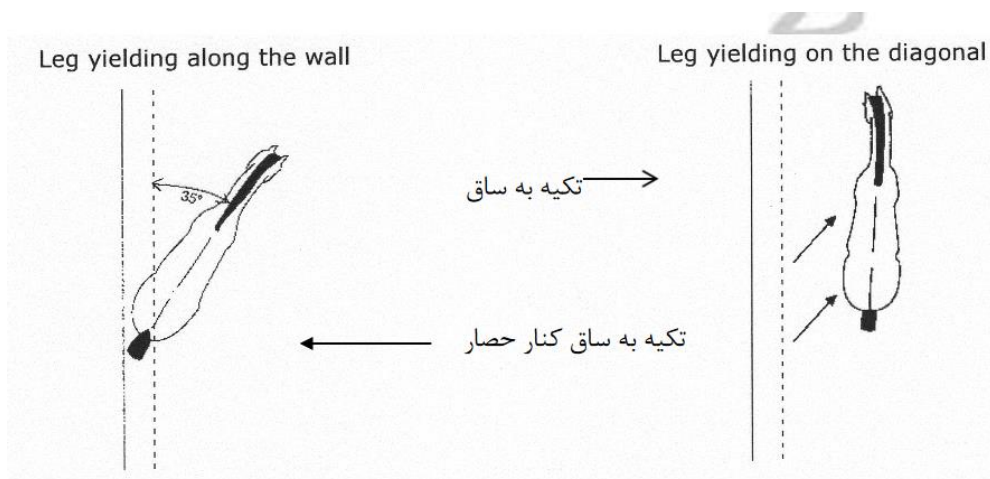

۳- هشت انگلیسی (Figure of Eight): این شکل متشکل از دو ولته یا دایره کامل و یک اندازه بوده که در وسط شکل هشت انگلیسی همدیگر را قطع می کنند. سوارکار می بایستی اسب را پیش از انجام تعویض دست در مرکز هشت مستقیم نماید.

ماده ۴۱۱ تکیه به ساق (Leg-Yielding):

- ۱- هدف از حرکت تکیه به ساق نمایش نرمی و واکنش اسب به اثرات جانبی می باشد.
  - ۲- تکیه به ساق در مسابقات FEI با یورتمه کار نمایش داده می شود. اسب در این حالت تقریباً مستقیم بوده به جز قسمت قفا که به طور خفیفی در خلاف جهت حرکت قرار می گیرد. به طوریکه سوارکار نه تنها قادر است که چشم و منخرین سمت خلاف جهت حرکت اسب را ببیند. در این حال دست خارج اسب از جلوی دست داخل اسب عبور می کند.
- تکیه به ساق به عنوان پایه تمامی حرکات جانبی در اسب به حساب آمده و می بایستی پیش از آن که اسب برای حرکات تجمعی آماده شود در تمرینات و تعالیم اسب گنجانده شود. سپس مجموعه این حرکت با حرکت پیشرفته تر شانه به داخل بهترین راه جهت ایجاد نرمش، آزادی، راحتی، الاستیسیته، نظم، هماهنگی و سبکی در تمامی حرکات و روش های حرکتی اسب می باشد.
- تکیه به ساق را می توان در قطر مانژ به طوری اجرا نمود که بدن اسب تا حد امکان با طول بزرگ مانژ موازی باشد و همچنین شانه ها می بایستی از کفل اسب جلوتر قرار بگیرد و هنگامی که این حرکت در خط حصار انجام می گیرد بدن اسب با زاویه حدود ۳۵ درجه نسبت به خط حصار قرار خواهد گرفت.

ماده ۴۱۲ حرکات جانبی (The Lateral Movements):

- ۱- هدف اصلی حرکات جانبی به جز تکیه به ساق توسعه و اضافه نمودن درگیری اندان خلفی بوده و تجمع می باشد.
  - ۲- در کلیه حرکات جانبی، اعم از شانه به داخل سر به دیوار، کفل به دیوار و تکیه بدن اسب کمی انحناء داشته و دست ها و پاها بر روی دو محور مجزا حرکت می کند. (مراجعه شود به اشکال مربوطه)
  - ۳- از آنجایی که تمامی خمش ها و انعطاف های سر و گردن اسب بر روی ستون فقرات اسب اثر مستقیم می گذارد، لذا خمش ها و انعطاف ها نبایستی بیش از حد انجام شود چرا که تعادل و روانی حرکت مزبور را تحت تأثیر خود قرار می دهد. این موضوع مخصوصاً در مورد حرکت تکیه بیشتر صدق می نماید که در آن میزان خمش نسبت به حرکات دیگری مانند شانه به داخل، سر به دیوار و کفل به دیوار کمتر خواهد بود.
  - ۴- در حرکات جانبی روش حرکت اسب می بایستی آزاد، منظم بوده و تحرک مکانی دائمی را حفظ نماید و در عین می بایستی نرم، موزون و متعادل بماند.
- اغلب اوقات به دلیل این که سوارکار مشغول ایجاد خمش و راندن اسب به جوانب می باشد، تحرک مکانی از دست می رود.
- ۵- در تمامی حرکات جانبی، سمتی که اسب به آن طرف خمیدگی دارد، سمت داخل نامیده می شود و جهت مخالف، خارج نامیده می شود.
  - ۶- شانه به داخل (Shoulder-In): حرکت شانه به داخل با یورتمه جمع اجرا می گردد. در این حرکت اسب به مقدار جزئی حول پای داخل سوارکار خمش حاصل می کند. دست داخل اسب از جلوی دست خارج عبور می نماید و پای داخل اسب در جلوی پای خارج اسب قرار می

گیرد. اسب در این حالت به خلاف جهتی که حرکت کرده، نگاه می کند. اگر حرکت شانه به داخل به روش صحیح اجرا شود، در حالی که اسب کمی حول پای داخل سوارکار خمش داشته (حدود ۳۰ درجه) و روی خطوط صحیح حرکت می نماید، نه تنها یک حرکت نرمشی است بلکه حرکتی تجمعی نیز به حساب می آید. چرا که اسب در هر گام می بایستی پای داخل را در حالی که به زیر بدن می کشد در جلوی پای خارج قرار دهد، به طوری که اسب بدون این که کفل داخلی را به زیر بدن بکشد نمی تواند این حرکت را انجام دهد. (شکل ۱)

۷- سر به حصار (Travers): این حرکت را می توان در یورتمه و یا چهارنعل جمع انجام داد. در این حالت اسب به مقدار جزئی حول پای داخل سوارکار خمش حاصل می کند (حدود ۳۵ درجه). دست خارج اسب از جلوی دست داخل عبور می نماید. اسب در این حالت به سمت جهتی که حرکت کرده، نگاه می کند (شکل ۲).

هدف این حرکت نمایش حرکت یورتمه روان در خط مستقیم با یک خمش صحیح می باشد. پاهای جلو و عقب باید به صورت ضربدر از هم عبور کرده، تعادل و آهنگ حرکت یکسان ادامه یابد.

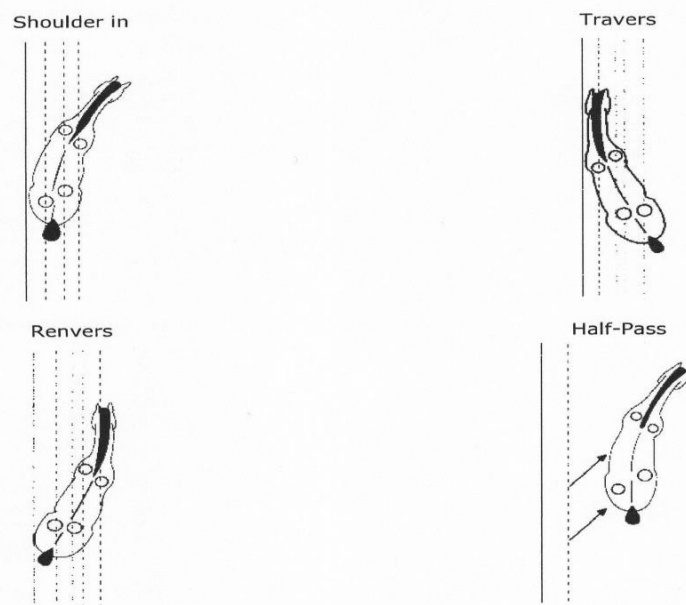
۸- کفل به حصار (Travers): این حرکت در واقع عکس حرکت سر به حصار می باشد به طوری که به جای سر، دم اسب به سمت حصار قرار می گیرد. به هر حال دیگر موارد ذکر شده در سر به حصار در این حرکت نیز صدق می کند (شکل ۳).

۹- تکیه (Half-Pass): این حرکت در واقع تغییر یافته حرکت سر به حصار می باشد که به جای انجام شدن در خط حصار در قطر مانژ انجام می گیرد و می تواند در یورتمه و چهارنعل جمع (پاساژ در مسابقات آزاد) انجام شود. در این حال نیز اسب می بایستی حول پای داخل سوارکار خمیدگی حاصل نموده تا شانه ها آزادی و تحرک بیشتری کمی جلوتر از پاها حرکت نمایند. در این حرکت دست و پای خارج از دست و پای داخل را قطع کرده از جلوی آن عبور می نماید. اسب به سمت حرکت نگاه می کند و می بایستی توازن و تعادل خود را در طول حرکت حفظ نماید. به منظور دادن آزادی و تحرک بیشتر به شانه ها، مطلب مهم این است که نه تنها اسب می بایستی به طور صحیح به بدن خود انحناء بخشد که در نتیجه از جلو انداختن شانه داخل جلوگیری شود، بلکه می بایستی تحرک مکانی خود را حفظ نماید، بخصوص تحرک پای داخلی را (شکل ۴).

در یورتمه پای خارجی از پای داخل به صورت ضربدر عبور می نماید. در چهارنعل حرکات در سری شلنگهای رو به جلو و بغل به نمایش گذاشته می شود.

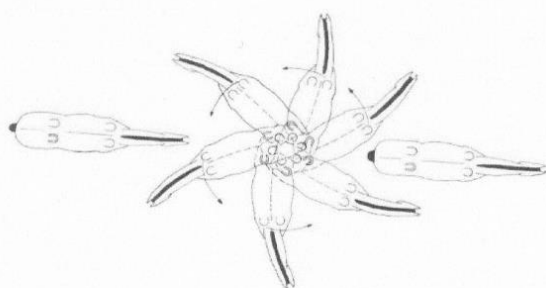
هدف تکیه در یورتمه: به نمایش گذاشتن یورتمه جمع روان روی خط مورب به همراه خمش بیشتر نسبت به حرکت شانه به داخل، عبور پاها از یکدیگر، توازن و آهنگ حرکت می بایست حفظ گردد.

هدف تکیه در چهارنعل: نمایش توسعه تجمع و روان بودن چهارنعل با حرکت رو به جلو و بغل بدون از دست دادن آهنگ، توازن و خمش لازم.

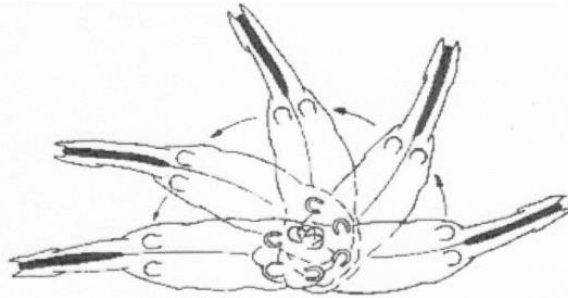
ماده ۴۱۳ چرخش و نیم چرخش روی پاهای عقب (The Pirouette and The Half-Pirouette):

- ۱- حرکت چرخش روی پا نیم چرخش روی پا (۳۶۰ و یا ۱۸۰ درجه) یک دایره و یا نیم دایره است با شعاعی برابر طول بدن اسب که بر روی دو محور انجام می پذیرد به طوری که شانه ها حول پاهای اسب گردش می کنند.
- ۲- چرخش روی پا (یا نیم چرخش) به طور معمول در روش قدم یا چهارنعل جمع اجرا شده می تواند در پیافه نیز اجرا شود.
- ۳- در چرخش روی پا (یا نیم چرخش) دست ها و پای خارج اسب حول محور پای داخل اسب گردش می کند به طوری که این محور می بایستی در جای خود ثابت باقی بماند و یا مقداری جزئی در هر بار که از زمین جدا می شود جلوتر قرار گیرد (به صورتی که پای داخل عقب اسب یک دایره را هرچه کوچکتر رسم نماید).
- ۴- طی حرکت چرخش روی پا در هر نوع روشی که اجرا می شود، بدن اسب می بایستی در سمت چرخش دارای مختصری خمش بوده، با یک تماس سبک به دهنه باقی بماند، به نرمی چرخیده و توازن و توالی قدم ها می بایستی کاملاً حفظ گردد. در این حال قفا (بین دو گوش) بالاترین نقطه بدن اسب خواهد بود.
- ۵- در هنگام چرخش روی پا (یا نیم چرخش) اسب می بایستی تحرک مکانی خود را حفظ نموده و هرگز حتی به مقدار ناچیز نبایستی به عقب و یا به جوانب منحرف شود.
- ۶- در هنگام اجرای حرکت چرخش روی پا در روش چهارنعل سوارکار می بایستی ضمن ادامه تجمع، سبکی کامل اسب را نیز حفظ نماید پاها و بخش خلفی اسب می بایستی کاملاً درگیر بوده و به زیر بدن اسب کشیده شده و کلیه مفاصل می بایستی انعطاف خوبی را از خود نشان دهند. جزء مهم این حرکت کیفیت شلنگهای چهارنعل در قبل و بعد از چرخش می باشد. شلنگها می بایست تحرک و تجمع مضاعف را قبل از چرخش به نمایش گذاشته و تعادل تا انتهای چرخش حفظ گردد.
- هدف از اجرای چرخش و نیم چرخش در چهارنعل: نمایش تمایل اسب به چرخش بروی پای داخلی در شعاع کم همراه با کمی خمش در جهت حرکت و حفظ اصول حرکت چهارنعل. حرکت مستقیم همراه با تعادل قبل و بعد از چرخش و شلنگهای منظم و واضح در حال چرخش. در این حرکت داور می بایست قادر باشد شلنگهای چهارنعل را تشخیص داده و پای جلوی خارج و پای عقب داخل به صورت همزمان به زمین گذاشته نشود.

Pirouette and half-pirouette in canter

- ۷- کیفیت حرکت چرخش روی پا (و نیم چرخش روی پا) با توجه به میزان نرمی، سبکی، توازن و نظم و همچنین دقت و صراحت و نرمی تغییرات (Transition) حرکات سنجیده و قضاوت می گردد. در مورد چرخش روی پا در چهارنعل علاوه بر موارد فوق تعادل، تعداد و ارتفاع گام ها نیز عواملی برای سنجش کیفیت می باشد. (در چرخش کامل ۶ تا ۸ گام و در نیم چرخش ۳ تا ۴ گام مطلوب می باشد).

Half-pirouette in walk

۹- چرخش روی کفل در قدم برای اسبهای جوان که هنوز قادر به اجرای قدم جمع نیستند چرخش روی کفل یک تمرین برای آماده سازی اسب برای تجمع می باشد. چرخش روی کفل بعد از قدم متوسط با نیم توقف اجرا می گردد تا گامها را کمی کوتاه کرده و قابلیت خمش در مفاصل و اندام خلفی را بهبود بخشد. این حرکت می تواند با شعاع بیشتری حدوداً نیم متر نسبت به (پیروئت در قدم) اجرا گردد ولی میزان تعلیمات در مورد آهنگ، تماس، تحرک و حرکت روی خط مستقیم یکسان می باشد.

۱۰- چرخش روی کفل از ایست به ایست (۱۸۰ درجه). جهت نگهداشتن رو به جلو یک یا دو قدم رو به جلو در آغاز این حرکت مجاز می باشد. همچنین همین قانون در چرخش روی کفل در قدم نیز صادق است.

ماده ۴۱۴ پاساژ (Passage):

۱- این حرکت یک یورتمه بسیار جمع، بسیار مرتفع و بسیار موزون می باشد. این حرکت به وسیله تحرک بخش خلفی اسب، انعطاف بالای زانوها و مفاصل خرگوشی والاستیسیته عالی مشخص می گردد. هر یک از اربب های اسب با یک فاصله تعلیق بسیار طولانی در هوا (دست راست و پای چپ، دست چپ و پای راست) یکی پس از دیگری از زمین جدا شده و مجدداً به زمین گذاشته می شوند.

۲- به طور کلی، ارتفاع پنجه (نوک سم) دست اسب در هنگام بالا آمده می بایستی به اندازه وسط استخوان قلم دست مخالف برسد. پنجه سم هر پا نیز می بایستی تا بالای مفصل بخلق پای دیگر بالا آورده شود.

۳- گردن در این حال می بایستی افزایش یافته و به شکل زیبایی در حالی که قفا (بین دو گوش) بالاترین نقطه بدن اسب می باشد خمیده باشد و پوزه نزدیک به خط عمود خواهد بود. اسب می بایستی با حفظ نرمش و سبکی به دهنه باقی بماند و بدون اینکه تغییر قابل ملاحظه ای در توازن از خود نشان دهد و به طور مداوم می بایستی تجمع و حرکتی زنده از خود نشان بدهد.

۴- گام های نامنظم با پاهایی که به چپ و راست منحرف می شوند و دست های معجل و یا پاهایی که روی زمین کشیده می شوند از خطاهای جدی در این حرکت می باشد.

هدف از حرکت پاساژ نمایش بالاترین درجه تجمع، هماهنگی و تعلیق در یورتمه می باشد.

ماده ۴۱۵ پیافه (The Piaffe):

۱- پیافه یک یورتمه بسیار جمع، موزون و مرتفع در یک نقطه می باشد. در این حال پشت اسب نرم و موجدار (Vibrating) می باشد، بخش خلفی به زیر کشیده شده، مفاصل خرگوشی و کفل ها کاملاً فعال بوده و آزادی حرکت و سبکی و تحرک بالایی را به شانه ها و سر و گردن اسب می بخشد. اربب های اسب یکی پس از دیگری از زمین جدا شده و به زمین برمی گردد با حفظ توازن و آهنگ موزون.

۲- به طور کلی، ارتفاع پنجه (نوک سم) دست اسب در هنگام بالا آمده می بایستی به اندازه وسط استخوان قلم دست مخالف برسد. پنجه سم هر پا نیز می بایستی تا بالای مفصل بخلق پای دیگر بالا آورده شود.

۳- گردن در این حال می بایستی افراشته و به شکل زیبایی در حالی که قفا (بین دو گوش) بالاترین نقطه بدن اسب می باشد خمیده باشد و پوزه نزدیک به خط عمود خواهد بود. اسب می بایستی با حفظ نرمش و سبکی به دهنه باقی بماند و بدون اینکه تغییر قابل ملاحظه ای در توازن از خود نشان دهد و به طور مداوم می بایستی تجمع و حرکتی زنده از خود نشان بدهد.

۴- حرکت پیافه می بایستی با تجمع مکانی زنده ای انجام شده و بوسیله تعادلی عالی قابل تشخیص می باشد. در حالی که این حرکت در یک نقطه انجام می شود ولی حد بالای آن حالتی است که اسب اشتیاق کامل جهت حرکت به جلو در هنگامی که از او خواسته شود از خود نشان می دهد.

۵- حرکت به عقب برای چند گام، گام های غیر منظم، چرخش کفل حول دست ها و یا انحراف دست ها و پاها به طرفین از خطاهای جدی و مهم می باشد. حرکت معجل و نامساوی و یا گام های غیر منظم بدون توازن و یا گام هایی بدون زمان تعلیق را نمی توان یک پیافه واقعی دانست.

هدف حرکت پیافه نمایش بالاترین درجه تجمع می باشد در حالی که گمان می رود که اسب در یک نقطه متوقف شده است.

ماده ۴۱۶ اطاعت پذیری / تحرک (The Submission / The Impulsion):

۱- اطاعت به معنای تسلیم چالوسانه نمی باشد، بلکه نوعی فرمانبرداری است که با هوشیاری، رضایت و اعتمادی که در تمامی حرکات اسب مشهود بوده، احساس می شود. چنین اسبی منظم، سبک و راحت تمامی حرکات مختلف را اجرا می نماید. درجه اطاعت در اسب را می توان با توجه پذیرش دهنه توسط اسب بررسی نموده و یا بسیار سبک و نرم یا مقاوم و یا گریزده از دست سوارکار، به طوری که به ترتیب اسب بالای دهنه (Above The Bit) یا زیردهانه (Behind The Bit) قرار می گیرد.

۲- قرار دادن زبان خارج از دهان، بالا انداختن زبانه به روی دهانه، جمع گردن زبان به بالا، دندانه قروچه و دم زدن مهم ترین علائم عصبی بودن یا مقاوم بودن قسمتی از بدن اسب می باشد و در این حال داوران می بایستی در هنگام امتیاز دادن این موارد را مدنظر قرار دهند.

همچنین در امتیازات اضافی (Collective Marks) نیز تأثیر خواهد گذاشت.

۳- افت تحرک مکانی برای تشریح نوعی انرژی جلو برنده و تحت کنترلی است که در بخش خلفی اسب تولید شده و تبدیل به حرکات ورزشی در اسب می شود. و نهایتاً این تحرک را می توان در پشتی نرم و نوسان کننده با دهانی که تماس ملایم با دست سوارکار دارد، مشاهده نموده.

۴- اثر سرعت به تنهایی در تحرک مکانی چندان زیاد نیست و نتیجه آن تخت گردن (Flat) روش های حرکت اسب می باشد. همچنین مشخصه مشهود سرعت خمش سرعت بیشتر مفاصل پا در روشی یکنواخت بجای حرکات فاصله دار می باشد. در حالت سرعت بیشتر مفاصل خرگوشی بجای این که حرکت رو به بالا داشته باشند، حرکت رو به جلو داشته. مهمترین محتوای تحرک مکانی زمانی است که اسب در هوا می ماند (زمان تعلیق) نه زمانی که روی زمین است: به زبانی دیگر این طور می توان گفت که همیشه بین یورتمه جمع و پاساژ تفاوت وجود دارد. مطلب مهم این که تحرک مکانی فقط در روش های حرکتی وجود دارد که دارای زمان تعلیق می باشند.

ماده ۴۱۷ تجمع (The Collection):

۱- هدف از تجمع در اسب به شرح زیر می باشد:

۱-۱: توسعه و بهبود تعادل اسب که کمابیش به خاطر وزن سوارکار تحت تأثیر قرار گرفته است.

۱-۲: توسعه و گسترش قدرت اسب برای به زیر کشیدن پاها و تحرک بیشتر کفل ها که در نتیجه آن سبب سبکی و تحرک بخش قدمی اسب خواهد شد.

۳-۱: آماده سازی اسبی راحت و اهور و مفرح برای سواری

۲- بهترین راه جهت دستیابی به این اهداف، حرکات جانبی، سر به حصار، کفل به حصار، شانه به داخل و نیم توقف می باشد. (ماده ۶- ۴۱۲ و ۴۰۸)

۳- به زبانی دیگر تجمع بوسیله تحرک بخش خلفی اسب یعنی کفل و پاها ایجاد شده و بهبود می یابد که در این حال پاهای اسب در تحرک بالا بوده و مفاصل خمیده، منعطف و نرم خواهد بود و پاهای اسب در اثر فشار ثابت و یا اغلب تکراری. پاها و نشیمن سوارکار به زیر بدن کشیده شده و اسب را در حالی که دست های سوارکار کمابیش ثابت شده اند و مقدار تجمع مکانی را کنترل می کنند به جلو می راند؛ لذا تجمع با کوتاه کردن روش حرکت اسب با استفاده از دست هایی که در برابر دهان اسب مقاومت می کند ایجاد نمی شود، بلکه با استفاده از اثر نشیمن و پاهای اسب می توان به تجمع دست پیدا نمود.

۴- لیکن، پاهای اسب نایستی بیش از حد به زیر بدن کشیده شود، چرا که در این کار طول سطح اتکای بدن اسب را کاهش داده و مانع حرکت به جلوی اسب می شود.

در اینطور موارد خط شناوری (Line of the Back) در اسب طویل شده و مرتبط با سطح اتکای پاها به بالاتر از حد طبیعی انتقال می یابد که در نتیجه آن پایداری و اتکای اسب زایل شده و اسب در به دست آوردن تعادل صحیح خود دچار اشکال می شود.

۵- از طرفی دیگر اسبی با سطح اتکای بیش از حد طویل نیز نمی تواند پاهای خود را به زیر بدن بکشد و در نتیجه هرگز نمی توان به تجمع قابل قبولی دست یابد، تجمعی که نشانه های آن، روانی و راهواری به همراه تحرکی زنده (که از کفل هایی فعال ناشی می شود) می باشد.

۶- حالت سر و گردن اسب در حرکات تجمعی طبیعتاً به مرحله و سطح تعلیمات اسب و همچنین تاحدی به شکل ساختمان بدن اسب بستگی دارد؛ به طوری که گردن در این حال افراشته بوده و یک منحنی یکنواختی بین جدوگاه و فاصله دو گوش اسب ایجاد می نماید و در حالی که فاصله بین دو گوش بالاترین نقطه بدن اسب می باشد، صورت با خط افق زاویه ای کمی بیش از عمود می سازد. لیکن در لحظاتی که سوارکار جهت حفظ ادامه تجمع به اسب اثر می دهد، این زاویه کمابیش عمود می گردد.

ماده ۴۱۸ نشست و اثرهای سوارکار (The Position and Aids of the Rider):

۱- در کلیه حرکات اثرات و کمک های سوارکار می بایستی طوری باشد که قابل مشاهده نباشد. سوارکار می بایستی در تعادل کامل بوده، کمر و نشیمن نرمی داشته باشد؛ پاها ثابت و کاملاً آویخته به سمت پایین باشد. بخش بالای بدن سوارکار بایستی سبک و نرم و بدون انقباض و راست باشد. دست های سوارکار پایین و نزدیک به هم و در حالی که شست های دست بالاترین بخش دست سوارکار می باشد نایستی با یکدیگر و با بدن اسب تماس حاصل نماید. بازوها و آرنج نزدیک بدن قرار داشته و به سوارکار اجازه دهد که حرکات اسب را آزادانه و به نرمی دنبال نماید. این نوع نشست تنها حالتی است که به سوارکار اجازه می دهد تا بتواند اسب خود را به روشی صحیح و مناسب تربیت نماید.

۲- تأثیر اثرهای سوارکار اجرای دقیق حرکات خواسته شده در آزمون را میسر می سازد. همیشه باید احساس وجود یک همکاری هماهنگ میان اسب و سوارکار منتقل شود.